

Številka: 007-62/2016/36
Ljubljana, 22. 2. 2016
EVA 2016-1611-0004
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE gp.gs@gov.si
ZADEVA: Zakon o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije (ZICZEU) – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji
S K L E P
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije (EVA 2016-1611-0004) in ga pošilja v obravnavo in sprejetje Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem postopku.
Mag. Darko Krašovec GENERALNI SEKRETAR
Priloga: <ul style="list-style-type: none">– predlog Zakona o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije
Sklep prejmejo: <ul style="list-style-type: none">– Državni Zbor Republike Slovenije,– Ministrstvo za finance,– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,– Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov: /
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva: <ul style="list-style-type: none">– mag. Irena Popovič, generalna direktorica– Mitja Brezovnik, vodja sektorja– Dragana Radunović, podsekretarka– Darko Medved, podsekretar– Iris Gorjanc - Dolničar, podsekretarka
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva: /
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- mag. Mateja Vrničar Erman, državna sekretarka
- Irena Sodin, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica
- Mitja Brezovnik, vodja sektorja
- Dragana Radunović, podsekretarka
- Darko Medved, podsekretar
- Iris Gorjanc - Dolničar, podsekretarka

5. Kratek povzetek gradiva:

9. oktobra 2013 je bila sprejeta Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (v nadaljnjem besedilu: Uredba 952/2013/EU) kot prenovitev Uredbe (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik – „MCC“). Uredba 952/2013/EU je začela veljati 30. oktobra 2013 in je z istim dnem razveljavila MCC. Uporabljati se bo začela 1. maja 2016. Na njeni podlagi sta bila 29. 12. 2015 objavljena v Uradnem listu Unije, serija L 343, izvedbeni in delegirani akt k Uredbi 952/2013/EU: Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije ter Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije.

Konec februarja oziroma v začetku marca 2016 se pričakuje še objava Delegirane uredbe Komisije (EU) z dne 17. 12. 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije, kadar zadevni elektronski sistemi še ne delujejo, in o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/2446. Ta uredba bo omogočala nemoteno delovanje vseh postopkov med prehodom na področju informacijskih tehnologij, kakor je določeno v zakoniku, saj je njen cilj zagotovitev nemotenih trgovinskih tokov in ustreznega nadzora, čeprav se nekateri sistemi IT, potrebni za izvajanje zakonika, 1. maja 2016 še ne bodo uporabljali ali bili posodobljeni. Uredbo je 17. 12. 2015 potrdila Evropska komisija in ji lahko v roku dveh mesecev nasprotujeta tako Evropski parlament kot Svet. Njeno sprejetje je nujno potrebno do začetka uporabe novega carinskega svežnja.

Uredba 952/2013/EU je del posodobitve carinskih postopkov in se bo uporabljala kot nova uredba o carinskih pravilih in postopkih po vsej Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: Unija). Uredba 952/2013/EU ter z njo povezani delegirani in izvedbeni akti bodo med drugim racionalizirali in poenostavili carinsko zakonodajo in postopke ter omogočili večjo učinkovitost carinskih transakcij v skladu s sodobnimi potrebami; dokončali prehod carinskih organov na brezpapirno in popolnoma elektronsko okolje ter uvedli hitrejše carinske postopke za zaupanja vredne gospodarske subjekte (t. i. pooblašene gospodarske subjekte – „AEO“).

Zaradi novega zakonodajnega svežnja na ravni Unije je treba prilagoditi nacionalno zakonodajo tako, da se pripravi nov Zakon o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: zakon), ki nadomešča obstoječi Zakon o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: ZICPES). Predlog zakona poleg uskladitve z novo carinsko zakonodajo Unije prinaša novosti tudi na področju odprave administrativnih bremen, zmanjšuje stroške za zavezance in carinski organ, pospešuje obstoječe postopke, vsebuje jasnejše določbe in je prijaznejši do zavezancev pri poslovanju s carinski organi.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE

č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	DA/NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: /		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene: /				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo: /				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna: /				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:				

Kratka obrazložitev

Zakon podrobneje ureja izvajanje carinske zakonodaje Unije, ki se neposredno uporablja v Republiki Sloveniji, zato sprejetje tega zakona ne bo imelo dodatnih finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA/NE

Datum objave: 27. 1. 2016

V razpravo so bili vključeni:

- Gospodarska zbornica Slovenije.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev:

Gospodarska zbornica je posredovala predlog, da se ponovno predvidijo določeni pogoji, pod katerimi bi lahko subjekti s sedežem v Republiki Sloveniji opravljali posle carinskega zastopanja in da se pri kazenskih določbah maksimalno opredeljena višina glob zmanjša na polovico ter da se pri določitvi prekrškov, katerih narava je posebno huda, zviša prag zneska neplačanih dajatev.

Upoštevani so bili:

- večinoma.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

- Gospodarska zbornica Slovenije (združenje za promet): predlog, da bi se ponovno predvideli določeni pogoji, pod katerimi bi lahko subjekti s sedežem v Republiki Sloveniji opravljali posle carinskega zastopanja ministrstvo ni upoštevalo, saj so bili ti pogoji že ukinjeni na podlagi predhodne spremembe zakona in je tovrstna ureditev bistvena pridobitev v luči odprave administrativnih ovir. Pri tem ministrstvo poudarja, da to ne preprečuje carinskim zastopnikom, da se udeležujejo usposabljanja s področja carinske zakonodaje, ki je predpisano za osebe iz točke (b) prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU (to je za pooblaščenec gospodarske subjekte) in da posledično pridobijo potrdilo o uspešno opravljenem usposabljanju s področja carinske zakonodaje.

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA/NE

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA/NE

**Dr. Dušan Mramor
minister**

**ZAKON
O IZVAJANJU CARINSKE ZAKONODAJE EVROPSKE UNIJE (ZICZEU)**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Republika Slovenija je z vstopom v Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: Unija) začela v celoti uporabljati predpise Unije, ki urejajo delovanje carinske unije. Medtem ko poslovanje slovenskih gospodarskih subjektov z gospodarskimi subjekti iz drugih držav članic Unije temelji na štirih svoboščinah notranjega trga (prosti pretok blaga, storitev, kapitala in ljudi), je treba pri trgovanju z blagom iz tretjih držav vedno upoštevati carinske predpise Unije. Vendar pa tudi pri trgovanju z blagom v okviru carinske unije načelo prostega trgovanja med državami članicami ne velja na splošno, ampak velja le za blago, ki je po poreklu iz držav članic ali ima status unijskega blaga. Zato pri poslovanju med državami članicami ne govorimo več o uvozu oziroma izvozu blaga, temveč o tako imenovanih intrakomunitarnih pridobitvah in dobavah, za katere pa ne veljajo pravila carinske zakonodaje, temveč pravila notranjega trga.

Predpisi Unije s področja carinske unije se neposredno uporabljajo, zato njihov prenos v nacionalno zakonodajo ni potreben. S članstvom Republike Slovenije v Unijo se je začela neposredno uporabljati carinska zakonodaja Unije, ki je objavljena v evropskem uradnem listu. Čeprav je velika večina pristojnosti pri izvajanju carinske politike prenesena na evropske institucije, pa ostajajo nekatera področja, na katerih imajo države članice možnost nacionalne ureditve. Po vzoru nekaterih drugih držav članic (Avstrija, Nemčija in Nizozemska) je bil tudi v Republiki Sloveniji sprejet poseben zakon, v katerem so ta področja posebej urejena. Gre za področja, na katerih carinska zakonodaja Unije daje državam članicam možnost ali pa dolžnost določena vprašanja urediti z nacionalnimi predpisi (npr. določitev pristojnih organov, opredelitev postopkov, sprejetje kazenskih določb z namenom zagotovitve pravnega izvajanja carinske zakonodaje in ustreznega sankcioniranja morebitnih kršitev).

Veljavni Zakon o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: ZICPES) je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. februarja 2004 in je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 25/04 z dne 19. 3. 2004. ZICPES je bil zaradi sprememb na področju carinskih predpisov Unije in nacionalnih potreb za njihovo izvajanje dvakrat spremenjen in dopolnjen, in sicer z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti – ZICPES-A (Uradni list RS, št. 111/07 z dne 5. 12. 2007) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti – ZICPES-B (Uradni list RS, št. 55/15 z dne 24. 7. 2015).

Na ravni Unije je bila sprejeta nova uredba o carinskem zakoniku Unije. Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269 z dne 10. 10. 2013, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 952/2013/EU), ki velja od 30. 10. 2013, se začne v celoti uporabljati 1. maja 2016. K uredbi sta bili na podlagi prenosa in podelitve pooblastil na Evropsko komisijo sprejeti dve uredbi, in sicer Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2446/EU) in Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 558, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2447/EU).

Konec februarja oziroma v začetku marca 2016 se pričakuje še objava Delegirane uredbe Komisije (EU) z dne 17. 12. 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije, kadar zadevni elektronski sistemi še ne delujejo, in o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/2446. Ta uredba omogoča nemoteno delovanje vseh postopkov med prehodom na področju informacijskih tehnologij,

kakor je določeno v Uredbi 952/2013/EU, saj je njen cilj zagotovitev nemotenih trgovinskih tokov in ustreznega nadzora, čeprav se nekateri sistemi IT, potrebni za izvajanje Uredbe 952/2013/EU, 1. maja 2016 še ne bodo uporabljali ali bili posodobljeni. Uredbo je 17. 12. 2015 potrdila Evropska komisija in ji lahko v dveh mesecih nasprotujeta tako Evropski parlament kot Svet. Njeno sprejetje je nujno potrebno do začetka uporabe novega carinskega svežnja. Na ravni Unije je bil prav tako sprejet Izvedbeni sklep Komisije z dne 29. aprila 2014 o oblikovanju delovnega programa za carinski zakonik Unije 2014/255/EU (UL L št. 134 z dne 7. 5. 2014, str. 46), ki določa delovni program za vzpostavitev sistemov IT za izmenjavo informacij med carinskimi organi držav članic Unije ter gospodarskimi subjekti in carinskimi organi. Delovni program se lahko spreminja v skladu z načrti za uveljavitev podsistemov skupnega sistema IT.

Navedena zakonodaja skupaj z uredbo o skupni carinski tarifi, Uredbo Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2658/87/EGS) in uredbo, ki ureja oprostitev, Uredbo Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 324 z dne 10. 12. 2009, str. 23, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1186/2009/ES) ter mednarodnimi pogodbami, ki posegajo na carinsko področje, sestavlja celoto tako imenovane carinske zakonodaje Unije.

Zaradi novega zakonodajnega svežnja na ravni Unije je bilo treba prilagoditi obstoječo nacionalno carinsko zakonodajo tako, da se pripravi nov Zakon o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: zakon). Kot izhaja že iz 9. točke preambule Uredbe 952/2013/EU, je v korist gospodarskih subjektov in carinskih organov Unije priporočljivo zbrati veljavno carinsko zakonodajo v zakonik, čemur smo sledili tudi pri predlogu tega zakona.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

Na ravni Unije je bila sprejeta nova carinska zakonodaja Unije, ki se za potrebe njenega izvajanja s tem zakonom podrobneje ureja in dopolnjuje.

2.1 Cilji

Cilji predloga zakona so:

- natančna opredelitev carinske zakonodaje Unije, katere izvajanje ureja ta zakon,
- odprava administrativnih bremen,
- zmanjševanje stroškov za zavezance in Finančno upravo Republike Slovenije,
- pospeševanje obstoječih postopkov,
- uskladitev besedila z zakonom, ki ureja finančno upravo, ter zakonom, ki ureja davčni postopek,
- opredelitev pojma carinska uprava države članice iz Uredbe 952/2013/EU,
- preoblikovanje posameznih določb, upošteva elektronsko poslovanje in izmenjavo podatkov v carinskih postopkih, tako, da se zagotovi preglednost dopolnjevanja zakonodaje Unije z nacionalnimi predpisi,
- omogočanje uporabnikom, da na najprijaznejši način dostopajo do informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje carinskih formalnosti pred carinskimi organi,
- uskladitev kazenskih določb z novo carinsko zakonodajo.

2.2 Načela

S tem predlogom zakona se zagotavljajo načela:

- primarnost in neposredna uporabnost carinske zakonodaje Unije,
- enotno izvajanje carinske zakonodaje na celotnem ozemlju Republike Slovenije,
- zagotavljanje pravne varnosti za udeležence v postopkih pred carinskimi organi,
- preglednost in dostopnost informacij pri opravljanju carinskih formalnosti,
- zakonitost v carinskih zadevah,
- materialna resnica,
- zakonito in pravočasno plačevanje obveznosti.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona prinaša poglavitne rešitve na naslednjih področjih:

1. Elektronsko poslovanje s carinskim organom: Elektronsko poslovanje med carinskimi organi držav članic ter gospodarski subjekti in carinskimi organi ureja 6. člen Uredbe 952/2013/EU. Na podlagi navedenega je treba dati pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, da določi podrobnejše pogoje in način za elektronsko poslovanje s carinskimi organi ter da ustrezno dopolni navodila in določi seznam nacionalnih oznak.
2. Uradna mesta: Za uradno mesto se šteje finančni urad, ki opravlja naloge v zvezi s predložitvijo blaga, oziroma drugo mesto, ki se v skladu s tem zakonom šteje za uradno mesto. Predlog zakona natančno opredeljuje druga uradna mesta, določa mesta za pregled blaga in dolžnosti upravljalcev uradnih mest.
3. Izpolnjevanje pogoja poklicne kvalifikacije iz točke (d) 39. člena Uredbe 952/2013/EU: V 39. členu Uredbe 952/2013/EU so določena merila, ki jih mora izpolnjevati pooblaščen gospodarski subjekt (AEO). Eno od meril za pridobitev dovoljenja pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve (AEOC) je tudi izpolnjevanje praktičnih standardov usposobljenosti ali poklicne kvalifikacije, neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti. Na podlagi navedenega je v zakonu podrobneje opredeljeno izvajanje določbe točke (b) prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU, ki ureja izpolnjevanje pogoja poklicne kvalifikacije in s tem tudi usposabljanje s področja carinske zakonodaje. Usposabljanja s področja carinske zakonodaje se lahko udeležujejo tudi druge osebe, kot je oseba iz točke (b) prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU, in s tem pridobijo potrdilo o uspešno opravljenem usposabljanju s področja carinske zakonodaje.
4. Vročanje: Predlog zakona celovito ureja vročanje dokumentov pri izvajanju carinske zakonodaje. Na podlagi tega zakona se bodo tako vsi dokumenti, če se za vročanje ne uporablja elektronski sistem v skladu s carinsko zakonodajo Unije, vročali elektronsko v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Na novo je tudi določeno, da se v enostavnih zadevah, v katerih carinski organ ugodni strankini zahtevi, dokumenti vročajo po elektronski pošti, če je stranka sporočila carinskemu organu elektronski naslov, kar bo zelo poenostavilo obstoječe postopke.
5. Nepreferencialno poreklo: Gospodarski subjekti bodo v prihodnosti lahko pridobili potrdila o poreklu blaga pri Gospodarski zbornici Slovenije, Trgovinski zbornici Slovenije (kot je bilo to do zdaj) ali Finančni upravi Republike Slovenije, kar bo olajšalo postopek pridobitve tovrstnega dokazila.
6. Uskladitev podatkov v carinski deklaraciji: Na podlagi zahtevka deklaranta se lahko v treh letih po sprejemu carinske deklaracije dovoli sprememba carinske deklaracije po prepustitvi blaga, da deklarant lahko izpolni svoje obveznosti v zvezi z dajanjem blaga v zadevni carinski postopek (tretji odstavek 173. člena Uredbe 952/2013/EU). Skladno z navedenim in zaradi pospešitve postopka, kadar se v celoti ugodni strankini zahtevi, zakon določa, da lahko carinski organ v primeru izpolnjevanja v zakonu določenih pogojev izda odločbo o uskladitvi podatkov v carinski deklaraciji v skrajšanem ugotovitvenem postopku.
8. Ureditvev položaja blaga, za katero veljajo prepovedi in omejitve: V zakonu je določeno ravnanje carinskega organa, kadar je za ureditev položaja blaga, za katero veljajo prepovedi ali omejitve, potrebno sodelovanje pristojnega organa in o tem drugi predpisi ne določajo drugače. S tako ureditvijo se jasneje in enotno ureja postopanje carinskega organa v primeru suma, da za blago veljajo prepovedi ali omejitve.
9. Oprostitev uvoznih dajatev: Zakon določa pristojni organ za odobritev oprostitev pri uvozu blaga v skladu z določbami Uredbe 1186/2009/ES. Zakon tudi predpisuje, da bodo z uredbo Vlade Republike Slovenije določeni pristojni organi za izdajo dovoljenj in potrdil ter način izvajanja odobritev oprostitev uvoznih dajatev.
10. Proste cone: Na podlagi zakona ni treba več predložiti dokumentacije, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni, kot je bilo to do zdaj. Navedena obveznost (predložitev obširne gradbene dokumentacije, kot so npr. razni gradbeni načrti, specifikacije materialov, projektne mape) je za vložnika zahtevka pomenila veliko breme in stroške.
11. Carinski dolg: Zaradi jasnosti in enakega ravnanja finančnih uradov so v zakonu izrecno določeni primeri, ko carinski organ opusti obveščanje o carinskem dolgu. Glede določitve roka za plačilo zneska dajatev je upoštevan najdaljši rok, ki ga omogoča Uredba 952/2013/EU.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima dodatnih finančnih posledic za državni proračun in za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu v okviru finančnega načrta Finančne uprave Republike Slovenije.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

S 1. 5. 2016 se bo začel uporabljati novi carinski zakonik Unije skupaj z izvedbenimi določbami, zato v vseh državah članicah Unije še poteka postopek prilagajanja njihove nacionalne zakonodaje novemu carinskemu svežnju Unije.

Unija temelji na carinski uniji, kar posledično zahteva, da se za pravilno in nemoteno delovanje skupnega notranjega trga uporabljajo skupna pravila pri trgovanju z državami, ki niso članice Unije. Najpogosteje se kot zunanji vidik notranjega trga omenja skupna carinska tarifa, ki predpisuje enake stopnje carin za blago, ki prihaja na notranji trg Unije iz tretjih držav. Postopkovna pravila za opravljanje formalnosti s carinskimi organi v Uniji so določena v Uredbi 952/2013/EU in uredbah Unije, izdanih na njeni podlagi. Carinsko področje je tako v celoti urejeno z uredbami Unije, ki so primarna zakonodaja in se neposredno uporabljajo v državah članicah. Države članice praviloma sprejmejo še svoje nacionalne zakone, s katerimi uredijo področja ali zadeve, katerih ureditev dopuščajo uredbe Unije. Pristopi so zelo različni, praviloma gre za zelo kratke zakone, s katerimi se uredijo podrobnosti ali nacionalne posebnosti, v nekaterih primerih se za izdajo podzakonskega akta pooblasti tudi pristojni minister (Avstrija, Nemčija, Nizozemska).

a) Avstrija

Avstrija je ob vstopu v Unijo leta 1995 razveljavila carinski zakon, ki ga je nadomestil carinski zakonik Skupnosti, in hkrati sprejela svoj carinski zakon, ki podrobneje ureja določbe v nacionalni pristojnosti oziroma na ureditev katerih napotuje carinski zakonik. Avstrija je k carinskemu zakonu sprejela tudi izvedbene določbe za izvajanje tega zakona, ki so urejene v posebni uredbi.

Avstrijski carinski zakon je obsežen in je razdeljen na razdelke (A, B, C, D, E, F, G in H), ki urejajo posamezne vsebinsko zaokrožene sklope. Tako razdelek A vsebuje splošne določbe, razdelek B določbe, ki se nanašajo na poslovanje carinske uprave, razdelek C določbe, ki se nanašajo na carinski nadzor, razdelek D je specifičen, saj vsebuje dopolnilne določbe za izvajanje carinskega zakonika, ki se navezujejo na ustrezne člene carinskega zakonika, razdelek E se nanaša na carinske oprostitve, razdelek G ureja meddržavno upravno pomoč in se nanaša na upravno sodelovanje med carinskimi organi, razdelek H pa se nanaša na uveljavitev avstrijskega carinskega zakona ter vsebuje prehodne in končne določbe.

Po sprejetju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 z dne 13. aprila 2005 o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, objavljene v Uradnem listu Unije L št. 117 z dne 4. 5. 2005, je tudi Avstrija spremenila svoj carinski zakon. Noveli iz leta 2005 sta med drugim vključevali spremembe pri opredelitvi pojma »opravljanje carinskih formalnosti« in opredelitev pojma »odobren kraj za blago«, spremembe določb o delu carinskih organov izven uradnih ur, spremembe pri opravljanju carinskih uradnih dejanj izven uradnega mesta, opredelitev vložitve dopolnilnih prijav z uporabo informacijske tehnologije, opredelitev carinskih organov, pristojnih za povračilo oziroma odpust carinskega dolga, spremembe pri zaračunavanju, plačilu in višini komisijskih taks (za delo carinskih organov izven uradnih ur in uradnih mest), spremembe pri vodenju evidenc, spremembe pri pridobitvi identifikacijskih števil carinskih udeležencev in vodenju zbirke podatkov o njih ter spremembe pri povrnitvi ali odpustitvi

uvoznih ali izvoznih dajatev v skladu z 239. členom carinskega zakonika Skupnosti. Novela iz leta 2006 obsega uskladitev nadzora in kontrole gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje s predpisi Skupnosti (z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005). Opredeljena je obveznost ustne prijave gotovine, ki presega znesek 10.000 evrov, dopustna pa je tudi pisna prijava. Opredeljena je tudi obveznost izmenjave podatkov med pristojnimi organi. V Sloveniji to področje ureja Zakon o deviznem poslovanju. V noveli iz leta 2007 se med drugim opredeljuje možnost opravljanja carinskih pregledov na krajih, kjer je blago in so izpolnjeni pogoji za to. Določeno je, da carinski urad določi kraje za pregled blaga, Ministrstvo za finance pa pogoje, pod katerimi se začasno lahko opravljajo uradna dejanja carinskih organov tudi zunaj teh uradnih mest. Opredeljuje se rok za hranjenje zapiskov in dokazil, kadar postopki še niso zaključeni. Opredeljena je možnost ureditve carinskih prostorov na letališčih ob upoštevanju potreb in pod pogojem smotrnosti.

Avstrijski carinski zakon v 12. točki 4. člena opredeljuje pojem »carinski organ« kot organ carinske uprave, vključene v uveljavljanje carinske zakonodaje, ali organ za opravljanje strokovnega nadzora pri izvajanju carinske zakonodaje. Organizacijo carinske službe ureja leta 2010 spremenjen drugi odstavek 6. člena, in sicer s sklicevanjem na zakon o organizaciji skupne davčne in carinske službe.

Avstrija carinsko zakonodajo večkrat dopolnjuje z določbami v uredbi ministra, pristojnega za finance (Verordnung des Bundesministers für Finanzen zur Durchführung des Zollrechts (ZollR-DV 2004, zadnjič spremenjena z BGBl. II Nr. 448/2013)). Z omenjeno uredbo ministra se v določenih primerih natančneje ureja izvajanje posameznih določb carinske zakonodaje Unije ali določb nacionalnega carinskega zakona.

b) Nemčija

Tako kot Avstrija je tudi Nemčija ob vstopu v Unijo razveljavila carinski zakon, ki ga je nadomestil carinski zakonik Skupnosti, in hkrati sprejela svoj carinski zakon, ki vsebuje določbe v pristojnosti Nemčije. Nemški carinski zakon je kratek in vsebuje le 32 členov v devetih delih, ki se nanašajo na:

1. del: zajetje blagovnega prometa,
2. del: pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe,
3. del: pooblastila carinske uprave,
4. del: predpise o zemljiščih in zgradbah v bližini mejnega prehoda,
5. del: carinsko upravo in pomoč,
6. del: posebne določbe za proste cone in druge dele državnega ozemlja,
7. del: druge splošne določbe,
8. del: druga pooblastila,
9. del: kršitve davčne zakonodaje; kazniva dejanja na področju davčne zakonodaje in kršitve davčne zakonodaje v potniškem prometu.

Tudi Nemčija je svojo carinsko zakonodajo večkrat spreminjala. Po sprejetju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 z dne 13. aprila 2005 o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, objavljeni v Uradnem listu Unije L št. 117 z dne 4. 5. 2005, je Nemčija spremenila svoj carinski zakon (Zollverwaltungsgesetz). Novela iz leta 2005 je vključevala le spremembe pri določitvi organov, ki izvajajo nekatere naloge, za katere so pooblašteni carinski organi. V letu 2005 je bila novelirana tudi nacionalna carinska uredba (Zollverordnung). Novela je med drugim vključevala spremembe pri opredelitvi obveznosti uporabe carinskih poti, opredelitev tipa prostih con, za katere veljajo določbe uredbe, spremembe pri opredelitvi pristojnosti za izdajo dovoljenj za carinske postopke in poenostavljene postopke ter spremembe pavšalno določenih zneskov dajatev. Noveli iz leta 2007 vključujeta uskladitev nadzora in kontrole gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje s predpisi Skupnosti (z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005), posegata na področje preprečevanja in preganjanja financiranja terorističnega združevanja ter urejata izmenjavo osebnih podatkov v povezavi s preprečevanjem in preganjanjem kaznivih dejanj. Noveli iz leta 2009 natančneje urejata vnos gotovine in njene protivrednosti. Prav tako podrobneje urejata prenos osebnih podatkov drugim finančnim organom v primerih upravnih postopkov v davčnih zadevah, kazenskih postopkov za davčne prekrške, upravne postopke in globe za davčno kršitev ali upravni postopek za nezakonita denarna nakazila. Novela iz leta 2012 podrobneje ureja prenos osebnih podatkov v primerih, ko k temu zavezuje ta zakon za primere pregona kaznivih dejanj v skladu s pravili mednarodne pravne pomoči v kazenskih zadevah ali pravila o sodelovanju z Mednarodnim kazenskim sodiščem ali kadar se želijo preprečiti hude grožnje javni varnosti. Ureja tudi posredovanje podatkov državam članicam Unije.

Sam zakon pa ne ureja izpolnjevanja carinske deklaracije ali šifrantov, ki se uporabljajo. Za izpolnjevanje enotne upravne listine se od leta 2012 uporablja »Merkblatt zu Zollanmeldung, summarischen Anmeldungen und Wiederausfuhrmitteilungen«, ko je nemška administracija prešla na nov sistem IT, imenovan ATLAS. Gre za skupek informacij v obliki pojasnila, ki jih zavezanci najdejo na spletni strani nemške carine, ki hkrati natančno pojasnjuje izpolnjevanje polj enotne upravne listine ob uporabi sistema IT.

c) Nizozemska

Nizozemska kot ustanovna članica Skupnosti uporablja carinski zakonik že vse od njegove uveljavitve, torej od leta 1994. Ob neposredni uporabi zakonika pa je Nizozemska tako kot večina drugih držav članic Skupnosti sprejela svoj carinski zakon, s katerim ureja vprašanja, za katera zakonik dopušča državam, da jih samostojno uredijo v svoji zakonodaji. Omenjeni zakon (Douanewet) se je začel uporabljati 1995 in prenehal veljati 1. avgusta 2008, ko je začel veljati nov zakon (Algemene douanewet). Zakon je razdeljen na 12 poglavij, in sicer:

1. poglavje: Splošne določbe, ki urejajo področje uporabe in osnovne definicije; določbe, ki se nanašajo predvsem na pravice in obveznosti oseb;
2. poglavje: Določbe o blagu, vnesenem na carinsko območje Unije, ki se uporabljajo, dokler blagu ni dodeljena carinsko dovoljena raba;
3. poglavje: Prepovedi in omejitve, posebej ureja prenos gotovine čez meje;
4. poglavje: Proste cone in prosta skladišča;
5. poglavje: Blago, ki zapušča območje Unije;
6. poglavje: Oprostitve, s katerim se pooblašča pristojni minister, da sprejme uredbo za izvajanje Uredbe 1186/2009(ES) o oprostitvah;
7. poglavje: Carinski dolg, ureja znesek varščine, nastanek carinskega dolga in zaokroževanje zneskov;
8. poglavje: Pritožba, ureja vsebine, po katerih se postopa po različnih zakonih;
9. poglavje: Upravne denarne kazni, s katerimi so za različna ravnanja predpisane določene denarne kazni;
10. poglavje: Kazenske določbe, ki za posebna kazniva dejanja opredeljujejo visoke denarne kazni ali zapor;
11. poglavje: Splošna pravila kazenskega postopka, ki urejajo postopke in institucije v zvezi s pritožbami;
12. poglavje: Končne določba, ki opredeljujejo začetek veljavnosti in navajanje imena zakona.

Zakon ni obsežen, ima le 12. členov (toliko kot poglavij), ki so razdeljeni na podčlene (1:1. člen in podobno, odstavki so posebej oštevilčeni). Zakon posebej ne ureja izpolnjevanja enotne upravne listine ali šifrantov, pa tudi ne področja izvajanja uveljavljanja pravic s strani carinskih organov. Končne določbe vsebujejo sklic na prilogo, v kateri so naštet nacionalni zakoni, ki spadajo na področje uporabe tega zakona. Za uporabnike carinskih postopkov pred carinskimi organi je carinska služba na svoji spletni strani objavila obsežen priročnik. Ta uporabnikom lahko pomaga na vseh področjih, pri uvozu/izvozu blaga in razlaga tudi odnos določb do vrste mednarodnih pogodb.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona odpravlja administrativna bremena, zmanjšuje stroške za zavezance in Finančno upravo Republike Slovenije, pospešuje obstoječe postopke, vsebuje jasnejše določbe in je prijaznejši do zavezancev pri poslovanju s Finančno upravo Republike Slovenije. Ob tem bi poudarili predvsem naslednje:

1. Za izdajo potrdil o poreklu blaga je po predlogu zakona pristojen tudi carinski organ (Finančna uprava Republike Slovenije). To pomeni, da bodo gospodarski subjekti v prihodnosti lahko pridobili potrdila o poreklu blaga pri Gospodarski zbornici Slovenije, Trgovinski zbornici Slovenije (tako kot je bilo to do zdaj) ali Finančni upravi Republike Slovenije, kar bo olajšalo postopek pridobitve tovrstnega dokazila.
2. Na podlagi predloga zakona ni treba več predložiti dokumentacije, določene s predpisi o urejanju

prostora in graditvi objektov za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni, kot je bilo to do zdaj.

3. Predlog zakona celovito ureja vročanje dokumentov v carinskih zadevah.

4. V predlogu zakona je po novem določen postopek carinskega organa, kadar je za ureditev položaja blaga, za katero veljajo prepovedi ali omejitve, potrebno sodelovanje pristojnega organa in o tem drugi predpisi ne določajo drugače.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona olajšuje obveznosti strank do javne uprave, saj na podlagi zakona ni treba več predložiti dokumentacije, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni, kot je bilo to do zdaj. Celovito je urejeno vročanje dokumentov v carinskih zadevah, po novem pa bo stranka lahko pridobila potrdilo poreklu blaga za namene nepreferencialnega porekla blaga tudi pri Finančni upravi Republike Slovenije.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za: /

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Z začetkom uporabe tega zakona se izvajanje carinskih formalnosti za gospodarske subjekte ne bo bistveno spremenilo. S carinsko zakonodajo Unije je predvideno prehodno obdobje na ravni Unije, ki dopušča uporabo zahtevkov, odločb in podatkovnih zahtev na podlagi obstoječih sistemov ali obrazcev v papirni obliki do začetka uporabe ali posodobitve ustreznih sistemov IT. Uvedbo in posodobitev sistemov IT določa Izvedbeni sklep Komisije 2014/255/EU, ki predvideva popolno uvedbo sistemov IT do konca leta 2020.

Predlog zakona olajšuje obveznosti strank do javne uprave, saj na podlagi zakona ni treba več predložiti dokumentacije, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni, kot je bilo to do zdaj. Celovito je urejeno vročanje dokumentov v carinskih zadevah, po novem pa bo stranka lahko pridobila potrdilo poreklu blaga za namene nepreferencialnega porekla blaga tudi pri Finančni upravi Republike Slovenije.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za: /

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za: /

6.6 Presoja posledic za druga področja: /

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo na običajen način poskrbela tudi za obveščanje zavezancev.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona skladno s svojimi splošnimi pristojnostmi spremlja Ministrstvo za finance.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen:
- http://www.mf.gov.si/si/delovna_podrocja/davki_in_carine/predlogi_predpisov/ in
- E - demokracija.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka
- Irena Sodin, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica
- Mitja Brezovnik, vodja sektorja
- Dragana Radunović, podsekretarka
- Darko Medved, podsekretar
- Iris Gorjanc - Dolničar, podsekretarka

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O IZVAJANJU CARINSKE ZAKONODAJE EVROPSKE UNIJE (ZICZEU)

PRVI DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. poglavje Splošne določbe in opredelitev pojmov

1. člen **(vsebina zakona)**

(1) Ta zakon ureja izvajanje naslednje carinske zakonodaje Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Unija):

- Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 2015/1754 z dne 6. oktobra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 285 z dne 30. 10. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2658/87/EGS),
- Uredbe Komisije (EGS) št. 3915/88 z dne 15. decembra 1988 o določbah za izvajanje člena 63c Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 347 z dne 16. 12. 1988 str. 55), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 3915/88/ES),
- Akta o ratifikaciji nasledstva glede konvencij združenih narodov in konvencij, sprejetih v mednarodni agenciji za atomsko energijo (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92), zadnjič spremenjenega z Uredbo o ratifikaciji sprememb Carinske konvencije o mednarodnem prevozu blaga na podlagi zvezkov TIR (Konvencija TIR), (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 3/08), (v nadaljnjem besedilu: Konvencija TIR),
- Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 324 z dne 10. 12. 2009, str. 23), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1186/2009/ES),
- Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1224/2011 z dne 28. novembra 2011 za člene 66 do 73 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitev carin Skupnosti (UL L št. 314 z dne 29. 11. 2011, str. 14), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 519/2013 z dne 21. februarja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, ribištva, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, socialne politike in zaposlovanja, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov ter zunanje, varnostne in obrambne politike zaradi pristopa Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 74), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1224/2011/EU),
- Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1225/2011 z dne 28. novembra 2011 za člene 42 do 52, 57 in 58 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 314 z dne 29. 11. 2011, str. 20), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 519/2013 z dne 21. februarja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, ribištva, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, socialne politike in zaposlovanja, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov ter zunanje, varnostne in obrambne politike zaradi pristopa Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 74), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1225/2011/EU),
- Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 80/2012 z dne 31. januarja 2012 o seznamu bioloških ali kemičnih snovi iz člena 53(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 29 z dne 1. 2. 2012, str. 33), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo

Komisije (EU) št. 197/2013 z dne 7. marca 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 80/2012 o seznamu bioloških ali kemičnih snovi iz člena 53(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 65 z dne 8. 3. 2013, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 80/2011/EU),

- Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269/1 z dne 10. 10. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 952/2013/EU),
- Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2446/EU),
- Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 558), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2447/EU), in
- Delegirane uredbe Komisije (EU) št. .../... z dne 17. 12. 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije, kadar zadevni elektronski sistemi še ne delujejo, in o spremembi Delegirane uredbe 2015/2446/EU (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/.../EU).

(2) Ta zakon ureja tudi vprašanja s področja carinske zakonodaje Unije, ki niso v pristojnosti Unije.

2. člen **(opredelitev pojmov)**

(1) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen kot pojmi, uporabljeni v Uredbi 952/2013/EU, Uredbi 2015/2446/EU in Uredbi 2015/2447/EU.

(2) Poleg pojmov iz prejšnjega odstavka se v tem zakonu uporabljajo tudi pojmi z naslednjim pomenom:

1. »carinska uprava države članice« v skladu s točko (1) 5. člena Uredbe 952/2013/EU je Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: carinski organ);
2. »carinjenje blaga« pomeni izvedbo carinskih formalnosti, ki jih je treba opraviti za prepustitev blaga v carinski postopek oziroma ponovni izvoz;
3. »običajno prebivališče« je kraj, kjer oseba prebiva najmanj 185 dni v koledarskem letu zaradi osebnih ali poslovnih vezi. Če oseba nima poslovnih vezi ali pa so te vezi v drugi državi kot njene osebne vezi, se upošteva kraj, kjer ima oseba osebne vezi, če se v ta kraj redno vrača. Bivanje v tujini zaradi šolanja ali študija ne vpliva na spremembo običajnega prebivališča;
4. »blago« je vsaka premična opredmetena stvar, ki je v pravnem prometu, vključno z električno energijo;
5. »uradno mesto« je finančni urad, ki opravlja naloge v zvezi s predložitvijo blaga, oziroma drugo mesto, ki se v skladu s tem zakonom šteje za uradno mesto;
6. »znesek dajatev« je vsak znesek uvozne ali izvozne dajatve ali drugih dajatev iz 3. člena tega zakona.

3. člen **(uporaba zakona za pobiranje drugih dajatev)**

Ta zakon se uporablja tudi za druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga, če s predpisi, ki določajo te dajatve, ni drugače določeno.

4. člen **(uporaba zakona, ki ureja davčni postopek)**

Če s tem zakonom ni drugače določeno, carinski organ postopa v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

5. člen **(elektronsko poslovanje s carinskim organom)**

(1) Minister, pristojen za finance, določi pogoje in način za izdelavo in prenos carinskih deklaracij, obrazcev, obvestil, zahtevkov in spremnih listin, potrebnih za izvedbo carinskih formalnosti, z elektronskimi sredstvi.

(2) Minister, pristojen za finance, v skladu z 2. členom Uredbe 2015/2446/EU in 2. členom Uredbe 2015/2447/EU dopolni navodila iz priloge B Uredbe 2015/2446/EU in določi sezname nacionalnih oznak, ki se uporabljajo pri izpolnjevanju carinske deklaracije oziroma drugih obrazcev, obvestil in zahtevkov.

(3) Predstojnik carinskega organa določi tehnično in funkcijsko dokumentacijo, potrebno za razvoj, uporabo in vzdrževanje elektronskih sistemov, ki se uporabljajo za izvedbo carinskih formalnosti in jo objavi na spletni strani.

6. člen **(mejni prehodi)**

(1) Vnos in iznos blaga na oziroma iz carinskega območja Unije je mogoč samo prek mejnih prehodov za mednarodni zračni promet in mednarodni morski promet, ki so določeni na podlagi zakona, ki ureja nadzor državne meje, v času, ko so odprti za promet.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena se lahko v skladu z mednarodno pogodbo ali na podlagi zakona, ki ureja nadzor državne meje, dovoli vnos in iznos blaga tudi izven mejnih prehodov iz prejšnjega odstavka.

(3) Vnos in iznos blaga, ki je zavezano fitosanitarni, veterinarski kontroli ali kontroli drugega pristojnega organa, je dovoljeno le prek tistih mejnih prehodov, ki so v skladu s posebnimi predpisi določeni za vnos in iznos takega blaga.

(4) Če je zaradi varnosti javnega reda ali varovanja zdravja ljudi in živali ali splošne varnosti uvoz ali izvoz omejen s predpisi, ki določajo prepovedi in omejitve, lahko Vlada Republike Slovenije določi, da se vnos ali iznos blaga izvaja le prek določenih mejnih prehodov.

7. člen **(druga mesta, ki se štejejo za uradna mesta)**

(1) Deli pristanišča, železniške postaje, letališča, proste cone in druga mesta, kjer poteka vnos ali iznos blaga oziroma pretok potnikov med Unijo in tretjimi državami, se štejejo za uradna mesta iz 5. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Kot uradna mesta se štejejo tudi mejni prehodi in prevozna sredstva, v katerih se opravlja carinjenje blaga med vožnjo, v skladu z mednarodno pogodbo.

8. člen **(določitev mesta za pregled blaga)**

(1) Mesto za pregled blaga se določi pri finančnem uradu, ki opravlja naloge v zvezi s predložitvijo blaga.

(2) Pri drugih mestih, ki se štejejo za uradna mesta, carinski organ v soglasju z upravljavcem teh mest določi mesto za pregled blaga.

(3) Za vsak poseg v mesto za pregled blaga iz drugega odstavka tega člena je treba pridobiti soglasje carinskega organa.

9. člen **(ureditev uradnih mest)**

(1) Upravitelji uradnih mest iz prvega odstavka 7. člena tega zakona carinskemu organu brezplačno

zagotavljajo:

- dostop do svojih objektov in naprav,
- prevoz pri opravljanju carinskih formalnosti in
- takoj, ko je mogoče, obvestitev o voznihih redih, redih letenja in vseh dejanskih prometnih gibanjih.

(2) Upravljavci uradnih mest iz prvega odstavka 7. člena tega zakona carinskemu organu zagotavljajo tudi:

- ustrezne prostore za opravljanje carinskih formalnosti in
- zadostno število parkirnih mest v njihovi bližini.

10. člen (obveznost nudenja pomoči)

(1) Upravljavci prostorov in naprav, namenjenih za potniški in blagovni promet s tretjimi državami, vključno s poštnim prometom, upravljavci naprav v pretovariščih, skladiščih in prostih conah ter upravljavci daljnovodov in cevovodov morajo carinskemu organu omogočiti izvajanje carinskega nadzora in kontrole blaga ter vpogled v evidence o gibanju tega blaga.

(2) Upravljavci iz prejšnjega odstavka so dolžni na zahtevo carinskega organa omogočiti pregled blaga in določiti prostor, kjer se bo izvedel tak pregled oziroma opravil vpogled v evidence.

(3) Upravljavca iz prvega odstavka tega člena nosi stroške, ki jih ima zaradi obveznosti nudenja pomoči carinskemu organu po tem členu.

2. poglavje

Pravice in obveznosti oseb v zvezi s carinsko zakonodajo

11. člen (izpolnjevanje pogoja poklicne kvalifikacije iz točke (d) 39. člena Uredbe 952/2013/EU)

(1) Šteje se, da je pogoj poklicne kvalifikacije iz točke (d) 39. člena Uredbe 952/2013/EU izpolnjen, če je oseba iz točke (b) prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU pri:

- carinskem organu,
 - izobraževalni ustanovi, ki jo za namene zagotavljanja take kvalifikacije prizna carinski organ ali drug organ, pristojen za poklicno usposabljanje v Republiki Sloveniji, ali
 - poklicnem ali trgovinskem združenju, ki ga je za namene zagotavljanja take kvalifikacije priznal carinski organ ali je akreditirano v Uniji,
- uspešno opravila usposabljanje s področja carinske zakonodaje..

(2) Šteje se, da je oseba uspešno opravila usposabljanje s področja carinske zakonodaje pri carinskem organu, izobraževalni ustanovi, poklicnem ali trgovinskem združenju, priznanim s strani carinskega organa, če se je udeležila usposabljanja iz prejšnjega odstavka in za to prejela ustrezno potrdilo.

(3) Pogoji za priznanje izobraževalne ustanove ter poklicnega ali trgovinskega združenja s strani carinskega organa za namene zagotavljanja poklicne kvalifikacije so izpolnjeni, če:

- izobraževalna ustanova oziroma poklicno ali trgovinsko združenje opravlja redna usposabljanja s področja carinske zakonodaje in
- strokovnjak, ki nastopa v imenu izobraževalne ustanove oziroma poklicnega ali trgovinskega združenja, ima najmanj izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje in delovne izkušnje s področja carinske zakonodaje ali ima najmanj pet let delovnih izkušenj s področja carinske zakonodaje.

O njihovem priznanju izda carinski organ odločbo.

(4) Minister, pristojen za finance, določi program usposabljanja s področja carinske zakonodaje iz drugega odstavka tega člena in obrazec potrdila o uspešno opravljenem usposabljanju s področja carinske zakonodaje.

(5) Kadar se usposabljanje izvede v okviru izobraževalne ustanove ali poklicnega oziroma

trgovinskega združenja, se kopija izdanega potrdila o uspešno opravljenem usposabljanju pošlje carinskemu organu.

12. člen **(vsebina obračuna carinskega zastopnika)**

Carinski zastopnik mora zastopanemu izdati obračun, na katerem so ločeno navedene uvozne oziroma izvozne dajatve, druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu, obresti in drugi stroški, ki jih je za njegov račun plačal državi.

13. člen **(vročanje)**

(1) Kadar se za vročanje dokumentov ne uporabljajo elektronski sistemi iz 6. člena Uredbe 952/2013/EU, se dokumenti elektronsko vročajo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Osebam, ki jim dokumentov ni mogoče vročati v skladu s prejšnjim odstavkom, se dokumenti vročajo v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, razen obvestil o carinskem dolgu iz 102. člena Uredbe 952/2013/EU, ki se vročajo z osebno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, opravljena 15. dan od dneva odpreme. Dan odpreme se na dokumentu označi.

(3) Če oseba iz drugega odstavka, ki ji je bil vročen dokument v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, ne izpolni obveznosti, mu carinski organ vroči dokument z osebno vročitvijo.

(4) V enostavnih zadevah, v katerih carinski organ ugotovi strankini zahtevi, se dokumenti vročajo po elektronski pošti, če je elektronski naslov carinskemu organu sporočen.

14. člen **(vročanje v tujino)**

Ne glede na 13. člen tega zakona se dokumenti, ki se vročajo v tujino in se za njih ne uporabljajo elektronski sistemi iz 6. člena Uredbe 952/2013/EU, vročajo z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 15. dan od dneva odpreme. Dan odpreme se na dokumentu označi.

15. člen **(analiza ali natančen pregled blaga)**

Če je za ugotovitev dejanskega stanja zaradi izdaje odločbe v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami, odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu blaga ali predložitve informacije o tarifni uvrstitvi blaga potrebna analiza ali natančen pregled blaga, ki ga ni mogoče opraviti pri carinskem organu, lahko na zahtevo carinskega organa analizo ali pregled tega blaga opravi tudi druga usposobljena strokovna organizacija.

16. člen **(stroški)**

(1) Carinski organ zahteva povrnitev stroškov, kadar opravlja posebne storitve. Te storitve so:

- a) prisotnost carinskega organa, kadar je to zahtevano, zunaj uradnih ur ali drugje kot na uradnih mestih iz 5. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona;
- b) analize ali izvedenska poročila o blagu in stroški vračila blaga vložniku, zlasti v zvezi z odločbami, izdanimi v skladu s 33. členom Uredbe 952/2013/EU, ali predložitvijo informacij v skladu s prvim odstavkom 14. člena Uredbe 952/2013/EU;
- c) pregled ali vzorčenje blaga za namene preverjanja ali uničenje blaga, kadar so vključeni stroški, ki niso stroški za storitve carinskega organa;
- d) izjemni kontrolni ukrepi, kadar so ti potrebni zaradi narave blaga ali morebitnega tveganja;
- e) ukrepi, ki jih izvajajo carinski organi v skladu s 198. členom Uredbe 952/2013/EU.

(2) Minister, pristojen za finance, določi višino in načine obračunavanja stroškov iz prejšnjega

odstavka.

17. člen (pretvorba valut)

(1) V smislu 53. člena Uredbe 952/2013/EU se kot menjalni tečaj upošteva menjalni referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga objavlja Banka Slovenije.

(2) V primeru tujih valut, za katere Evropska centralna banka ne objavlja menjalnih referenčnih tečajev, se za uporabo točke (a) prvega odstavka 53. člena Uredbe 952/2013/EU kot menjalni tečaj upošteva tečaj, ki ga določa in objavlja Banka Slovenije.

DRUGI DEL DEJAVNIKI, NA PODLAGI KATERIH SE UPORABLJAJO UVOZNE ALI IZVOZNE DAJATVE, IN DRUGI UKREPI V ZVEZI Z BLAGOVNO MENJAVO

18. člen (dokazila o nepreferencialnem poreklu blaga)

(1) Potrdila o poreklu blaga izdajajo Gospodarska zbornica Slovenije, Trgovinska zbornica Slovenije ali carinski organ.

(2) Potrdilo o poreklu blaga se izda, če so izpolnjeni pogoji za izdajo potrdila o poreklu blaga in če blago, na katero se potrdilo nanaša, ustreza kriterijem za pridobitev nepreferencialnega porekla.

(3) Potrdila o poreklu blaga morajo vsebovati vse podatke, potrebne za prepoznavanje blaga, na katero se nanašajo, in morajo nedvomno dokazovati, da ima tako blago poreklo določene države. V potrdilih o poreklu blaga se lahko potrjuje, da je blago po poreklu iz Unije, države članice Unije ali tretje države.

(4) Za zahtevek za izdajo potrdila o poreklu blaga in za potrdilo o poreklu blaga se uporabljajo obrazci, ki jih predpiše minister, pristojen za finance, ali obrazci, ki veljajo v namembni državi.

19. člen (postopki izdaje dokazila o nepreferencialnem poreklu in hramba)

(1) Potrdila o poreklu blaga se izdajo na podlagi zahtevka udeleženega.

(2) Če to upravičujejo okoliščine, predvsem če vložnik zahtevka redno opravlja izvoz, se lahko potrdilo o poreklu blaga predhodno potrdi z žigom pristojnega organa in s podpisom njene pristojne osebe, če se spoštujejo določbe o poreklu in je zagotovljena upravičenost izdaje dokazil.

(3) Če je to potrebno zaradi trgovanja, se lahko za vsako potrdilo o poreklu blaga izda ena ali več dodatnih kopij istega potrdila o poreklu blaga. Kopije se izdajo na obrazcih, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Pristojni organi ali pooblašcene organizacije, ki so izdale potrdila o poreklu blaga, morajo zahtevke hraniti najmanj dve leti.

20. člen (dokazovanje preferencialnega porekla blaga in poenostavitve)

(1) Preferencialno poreklo blaga se dokazuje s predložitvijo dokazila o preferencialnem poreklu blaga, katerega uporaba je določena z zakonodajo Unije ali mednarodnimi pogodbami, ki določajo preferencialno tarifno obravnavanje blaga.

(2) Carinski organ izda na podlagi zahtevka upravičenca dovoljenje za izvajanje poenostavitev v zvezi

z dokazovanjem preferencialnega porekla blaga, če je z zakonodajo Unije ali mednarodno pogodbo, ki določajo preferencialno tarifno obravnavanje blaga, določeno, da je mogoče posameznim upravičencem dovoliti poenostavitve v zvezi z dokazovanjem preferencialnega porekla blaga.

- (3) Pri izdaji dovoljenj za pooblaščenega izvoznika carinski organ upošteva predvsem:
- a) jamstva vložnika zahtevka v zvezi s pravilnim izvajanjem poenostavljenega postopka,
 - b) zanesljivost vložnika zahtevka pri vodenju carinskih postopkov.

TRETJI DEL CARINSKI DOLG

21. člen **(oprostitev od obveščanja o carinskem dolgu iz 88. člena Uredbe 2015/2446/EU)**

(1) Carinski organ opusti obveščanje o carinskem dolgu, ki nastane zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz 79. ali 82. člena Uredbe 952/2013/EU, kadar je znesek dajatev nižji od 10 eurov.

(2) Kadar je bil v prvotnem obvestilu o carinskem dolgu znesek dajatev nižji od zneska plačljivih dajatev, carinski organ opusti obveščanje o carinskem dolgu za razliko med navedenima zneskoma, če ta znaša manj kot 10 eurov.

22. člen **(obveznost vknjižbe zneskov uvozne ali izvozne dajatve)**

Carinski organ ne vknjiži zneskov uvozne ali izvozne dajatve, ki na podlagi 103. člena Uredbe 952/2013/EU ustrezajo carinskemu dolgu, o katerem ni več mogoče obvestiti dolžnika.

23. člen **(rok za plačilo zneska dajatev)**

(1) Znesek dajatev, o katerem je bil dolžnik obveščen v skladu s 102. členom Uredbe 952/2013/EU oziroma se šteje, da je bil dolžnik obveščen, se plača v desetih dneh od obvestila dolžniku.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se zneski dajatev, za katere je bil odobren odlog plačila iz točk (b) in (c) 110. člena Uredbe 952/2013/EU, plačajo na naslednji način:

- a) kadar je obdobje združevanja teden, se znesek dajatev plača najkasneje v petek četrtega tedna, ki sledi temu tednu,
- b) kadar je obdobje združevanja mesec, se znesek dajatev plača najkasneje šestnajsti dan v mesecu, ki sledi temu mesecu.

ČETRTI DEL BLAGO, VNESENO NA CARINSKO OBMOČJE UNIJE

24. člen **(prevoz na ustrezen kraj)**

Za carinski urad iz prvega odstavka 135. člena Uredbe 952/2013/EU se šteje najbližji finančni urad, ki opravlja naloge s področja carinske zakonodaje, po prestopu meje, upoštevajoč najkrajšo običajno pot.

PETI DEL SPLOŠNA PRAVILA O CARINSKEM STATUSU, DAJANJU BLAGA V CARINSKI POSTOPEK, PREVERJANJU, SPROSTITVI IN PREPUSTITVI BLAGA

25. člen
(odvzem vzorcev blaga)

V primeru iz točke (d) 188. člena Uredbe 952/2013/EU carinski organ o odvzemu vzorcev blaga zaradi analize ali natančnega pregleda blaga sestavi zapisnik in en izvod vroči deklarantu.

26. člen
(odobritev cestnih vozil za prevoz blaga pod carinsko oznako)

Če je tako predvideno z mednarodno pogodbo, lahko carinski organ predhodno odobri cestna vozila, priklopnike, polpriklopnike ali zabojnike kot ustrezne za mednarodni prevoz blaga pod carinsko oznako.

27. člen
(potrdilo o plačilu dolgovanega zneska dajatev)

(1) Potrdilo o plačilu dolgovanega zneska dajatev iz 217. člena Uredbe 2015/2447/EU se izda na obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(2) Carinski organ lahko pooblasti izvajalca poštnih storitev, kadar nastopa kot zastopnik v carinskem postopku, da sam izdaja potrdila o plačilu dolgovanega zneska dajatev, ki vsebujejo najmanj podatke iz obrazca iz prejšnjega odstavka.

28. člen
(uskladitev podatkov v carinski deklaraciji)

(1) V primeru iz tretjega odstavka 173. člena Uredbe 952/2013/EU lahko carinski organ v skrajšanem ugotovitvenem postopku izda odločbo o uskladitvi podatkov v carinski deklaraciji, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- podatki v carinski deklaraciji se ne ujemajo s podatki iz spremnih listin, ki so priložene carinski deklaraciji, oziroma iz naknadno predloženih ali pridobljenih listin,
- carinski organ je nedvoumno ugotovil, da se spremne listine nanašajo na blago, ki je bilo prvotno navedeno v carinski deklaraciji,
- uskladitev podatkov v carinski deklaraciji ne vpliva na višino že obračunanega zneska dajatev v deklaraciji ali izvajanje ukrepov trgovinske politike in
- ne gre za drug carinski postopek, kot je bil prvotno odobren.

(2) Odločba o uskladitvi podatkov v carinski deklaraciji se izda na predpisanem obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za finance.

29. člen
(ukrepi, ki jih izvaja carinski organ)

(1) Kadar carinska zakonodaja določa, da je treba urediti položaj blaga, ki je bilo nezakonito vneseno ali odstranjeno izpod carinskega nadzora, se lahko carinski nadzor zagotovi tudi tako, da se začasno prepove uporaba takega blaga do odprave nezakonitega stanja.

(2) Kadar je za ureditev položaja blaga, za katero veljajo prepovedi ali omejitve, potrebno sodelovanje drugega pristojnega organa, ga carinski organ o tem na primeren način obvesti. V primeru suma, da za blago veljajo prepovedi ali omejitve, carinski organ, razen če drugi predpisi ne določajo drugače, zadrži blago in o tem takoj obvesti pristojni organ. Če pristojni organ ne odloči drugače ali če carinski organ ne prejme odgovora pristojnega organa v treh delovnih dneh od zadržanja blaga, se šteje, da za to blago ne veljajo prepovedi in omejitve, in se takoj prepusti.

(3) Za namene prejšnjega odstavka se kot delovni dan šteje dan, ko posluje Generalni finančni urad.

30. člen

(odstop, odvzem, prodaja in uničenje blaga iz 198. člena Uredbe 952/2013/EU)

(1) Blago iz 198. člena Uredbe 952/2013/EU se prodaj v skladu z 250. členom Uredbe 2015/2447/EU in predpisi, ki urejajo davčni postopek. Če zaradi posebnih okoliščin v posameznem primeru taka prodaja ni mogoča, zlasti ker ni nobenega kupca, ali če bi se s prodajo negativno poseglo v konkurenčna razmerja, se lahko tako blago brezplačno odstopi državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom. Pred prevzemom brezplačno odstopljenega neunijskega blaga pridobitelj takoj opravi formalnosti za dajanje blaga v carinski postopek ali ga ponovno izvozi. Prodaja ni dopustna, če bi to škodljivo vplivalo na življenje ali zdravje ljudi, živali ali rastlin ali če veljajo za to blago pri sprostitvi v prosti promet druge prepovedi in omejitve, pa to blago teh pogojev ali omejitev ne izpolnjuje.

(2) Odvezeto blago in blago, odstopljeno v korist proračuna Republike Slovenije, se lahko brezplačno odstopita državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom, če ti blago potrebujejo za opravljanje svoje dejavnosti.

(3) O brezplačnem odstopu blaga iz prvega in drugega odstavka tega člena odloči minister, pristojen za finance, s sklepom.

(4) Blago, ki ga v skladu s prvim odstavkom tega člena ni mogoče prodati ali brezplačno odstopiti državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom, se uniči pod carinskim nadzorom.

(5) Carinski organ lahko blago uniči tudi kadar bi bili stroški hrambe, prodaje in drugi stroški v zvezi z blagom nesorazmerni z izkupičkom od prodaje.

31. člen

(ravnanje z blagom iz 198. člena Uredbe 952/2013/EU, katerega lastnik ni znan)

(1) Če lastnik blaga iz 198. člena Uredbe 952/2013/EU ni znan, carinski organ na svoji oglasni deski pozove lastnika blaga, naj se javi v roku iz drugega odstavka 249. člena Uredbe 2015/2447/EU, z objavo seznama in opisom tega blaga.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, če za blago iz 198. člena Uredbe 952/2013/EU grozi, da se bo pokvarilo, carinski organ pridobi lastninsko pravico na tem blagu v skladu s 50. členom Stvarnoppravnega zakonika (Uradni list RS, št. 87/02 in 91/13) in ga proda po predpisih, ki urejajo davčni postopek. Če se lastnik blaga javi po opravljeni prodaji blaga, se mu na zahtevo vrne preostanek kupnine po poplačilu stroškov in zneska dajatev, nastalih v zvezi z blagom.

32. člen

(ravnanje drugih državnih organov v zvezi z neunijskim blagom)

Državni organi, ki pri izvajanju svojih pooblastil najdejo ali zasežejo blago, za katero obstaja utemeljen sum, da gre za neunijsko blago, o tem takoj obvestijo najbližji finančni urad, ki opravlja naloge s področja carinske zakonodaje.

33. člen

(ravnanje drugih pravnih in fizičnih oseb)

(1) Pravne ali fizične osebe morajo takoj predložiti najbližjemu finančnemu uradu, ki opravlja naloge s področja carinske zakonodaje, blago, ki se nahaja na ozemlju Republike Slovenije, če glede na okoliščine vedo ali bi morale vedeti, da gre za blago, ki je nezakonito vneseno na carinsko območje Unije oziroma se nezakonito uporablja, kot da bi bilo sproščeno v prosti promet.

(2) Če carinski organ izve za blago iz prejšnjega odstavka, nemudoma izvede ukrepe, ki so potrebni, da vzpostavi zakonito stanje.

ŠESTI DEL
OPROSTITEV UVOZNIH DAJATEV

34. člen
(oprostitev uvoznih dajatev)

(1) Pristojni organ za odobritev oprostitev uvoznih dajatev v skladu z Uredbo 1186/2009/ES je carinski organ.

(2) Vlada Republike Slovenije določi pristojne organe za izdajo dovoljenj in potrdil ter način izvajanja odobritev oprostitev uvoznih dajatev v zvezi z Uredbo 1186/2009/ES, Uredbo 3915/88/ES, Uredbo 1224/2011/EU, Uredbo 1225/2011/EU in Uredbo 80/2012/EU.

SEDMI DEL
POSEBNI POSTOPKI

1. poglavje
Postopek tranzita

35. člen
(pooblaščen pošiljatelj za operacije TIR)

(1) Carinski organ na podlagi zahtevka lahko izda dovoljenje za status pooblaščenega pošiljatelja za operacije TIR v skladu z 49. členom Konvencije TIR.

(2) Status pooblaščenega pošiljatelja za operacije TIR omogoča imetniku dovoljenja dati blago v postopek tranzita v skladu s Konvencijo TIR, ne da bi blago predložil carinskim organom.

(3) Dovoljenje za status pooblaščenega pošiljatelja za operacije TIR se izda vložniku, ki izpolnjuje pogoje iz 191. člena Uredbe 2015/2446/EU. Dovoljenje za status pooblaščenega pošiljatelja za operacije TIR se uporablja izključno za operacije TIR, ki se začnejo v Republiki Sloveniji, v kraju ali krajih, kot so navedeni v dovoljenju. Pri pooblaščenem pošiljatelju za operacije TIR ni dovoljen delni natovor blaga.

(4) Vložnik mora zahtevku za izdajo dovoljenja pooblaščenega pošiljatelja za operacije TIR priložiti soglasje nacionalnega zavarovalnega združenja v Republiki Sloveniji.

(5) Za izmenjavo podatkov iz zvezka TIR in za izpolnitev carinskih formalnosti v zvezi z operacijami TIR se uporablja elektronski sistem iz 6. člena Uredbe 952/2013/EU. V primeru nedostopnosti elektronskega sistema carinskih organov, sistema gospodarskega subjekta ali povezave med sistemoma se uporabi redni postopek.

(6) Pred začetkom operacije TIR pooblaščen pošiljatelj izvede formalnosti in ukrepe iz 19. člena Konvencije TIR.

2. poglavje
Proste cone

36. člen
(soglasje Vlade Republike Slovenije za ustanovitev proste cone)

(1) Vlada Republike Slovenije lahko na zahtevo osebe, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj), izda predhodno soglasje za ureditev določenega dela carinskega območja Unije kot proste cone.

(2) Vlada Republike Slovenije izda soglasje iz prejšnjega odstavka na podlagi pisne zahteve ustanovitelja, dokumentov, ki dokazujejo upravičenost ustanovitve proste cone, in mnenja ministra, pristojnega za finance, in ministra, pristojnega za gospodarstvo, v 30 dneh od prejema popolnega zahtevka.

(3) Vlada Republike Slovenije lahko razveljavi ali spremeni izdano soglasje za ustanovitev proste cone, če prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo soglasje izdano, ali če ustanovitelj ne izpolnjuje oziroma ne izpolnjuje več pogojev, ki so potrebni za izdajo soglasja za ustanovitev proste cone.

37. člen **(odločba carinskega organa)**

(1) Na podlagi zahtevka ustanovitelja carinski organ izda odločbo, s katero dovoli začetek poslovanja v novi oziroma spremenjeni prosti coni, če:

- a) je Vlada Republike Slovenije predhodno izdala soglasje iz prejšnjega člena;
- b) so izpolnjeni pogoji za izvajanje carinskega nadzora v njej;
- c) ustanovitelj zagotovi prostor za delo carinskih organov.

(2) Carinski organ opravi pregled objektov oziroma prostorov, namenjenih zagotavljanju izvajanja carinskega nadzora v prosti coni, v 30 dneh od prejema popolnega zahtevka ustanovitelja.

(3) Ustanovitelj proste cone je prisoten pri pregledu objektov oziroma prostorov iz drugega odstavka tega člena.

38. člen **(soglasje za posege v prostor ali gradnjo objektov)**

(1) Zahtevki za izdajo soglasja za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni mora vsebovati:

- splošne podatke o prosti coni in vložniku zahtevka,
- navedbo dejavnosti, za katere naj bi se objekt uporabljal, in njegovo lokacijo ter
- vse druge podatke, ki omogočajo carinskemu organu odločitev o zahtevku.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka izda carinski organ, če poseg v prostor ali gradnja objekta ne vpliva oziroma ne zmanjšuje možnosti izvajanja carinskega nadzora.

39. člen **(uporabniki proste cone)**

(1) Uporabniki proste cone so lahko ustanovitelj in druge pravne osebe ter samostojni podjetniki posamezniki.

(2) Uporabnik opravlja gospodarsko dejavnost v prosti coni na podlagi pogodbe, ki jo sklene z ustanoviteljem proste cone.

40. člen **(evidence v prosti coni)**

(1) Uporabnik proste cone iz prejšnjega člena tega zakona mora za dejavnosti, ki jih opravlja v prosti coni, voditi ustrezne evidence. Ustreznost evidenc potrdi carinski organ z odločbo.

(2) Odločba o ustreznosti evidenc se lahko spremeni ali razveljavi, če glede na poslovanje uporabnika proste cone odobreno vodenje evidenc ne omogoča več ustreznega carinskega nadzora ali če je carinski organ prepovedal ali omejil opravljanje katere od dejavnosti.

(3) Uporabnik proste cone, ki nima več veljavne pogodbe z ustanoviteljem proste cone, nemudoma oziroma najpozneje v 30 dneh od dneva prenehanja veljavnosti pogodbe obvesti carinski organ o prenehanju veljavnosti pogodbe o izvajanju dejavnosti v prosti coni.

(4) Carinski organ po prenehanju veljavnosti pogodbe iz prejšnjega odstavka po uradni dolžnosti ali na zahtevo uporabnika proste cone razveljavi odločbo o odobritvi evidenc.

(5) Potem ko carinski organ razveljavi odločbo o ustreznosti evidenc, uporabnik proste cone ne sme več izvajati dejavnosti, na katere se nanaša razveljavljena prvotno odobrena evidenca, obstoječe zaloge pa se obravnavajo, kot da je to blago vneseno ali ponovno vneseno na carinsko območje Unije.

OSMI DEL POSEBNI UKREPI NADZORA NAD MEJNIMI PRODAJALNAMI NA LETALIŠČIH IN V PRISTANIŠČIH

41. člen (mejne prodajalne)

Mejne prodajalne so prodajalne, ki za izstopno carinsko kontrolo na letališčih in v pristaniščih prodajajo blago potnikom, ki izstopajo s carinskega območja Unije.

42. člen (blago, ki se lahko prodaja v mejnih prodajalnah)

(1) Imetnik mejne prodajalne lahko prodaja unijsko ali neunijsko blago. Neunijsko blago lahko prodaja, če pridobi dovoljenje za upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje blaga z možnostjo prodaje blaga na drobno v skladu s točko (a) 201. člena Uredbe 2015/2446/EU. Neunijsko blago se lahko proda samo potniku, ki bo to blago iznesel s carinskega območja Unije, kar potnik dokazuje z vstopnim kuponom ali vozovnico za potovanje na namembno letališče ali v pristanišče v tretji državi.

(2) Imetnik mejne prodajalne lahko v mejni prodajalni opravlja tudi storitve, povezane s prodajo blaga iz prejšnjega odstavka.

43. člen (identifikacija blaga, kupljenega v mejnih prodajalnah)

(1) Imetnik mejne prodajalne mora voditi evidence, iz katerih je razvidna povezava med številko računa, s katerim je bilo blago prodano, in vstopnim kuponom oziroma vozovnico.

(2) Potnik mora račun iz prejšnjega odstavka hraniti, dokler ne zapusti carinskega območja Unije.

44. člen (ukrepi nadzora nad neunijskim blagom)

(1) Imetnik mejne prodajalne prodano neunijsko blago, preden ga izroči potniku, zapečati v vrečki tako, da je onemogočena odstranitev pečata brez poškodbe.

(2) Potnik ne sme odstopiti blaga drugim potnikom, ne sme ga porabiti oziroma uporabiti ali z njega odstraniti pečata, dokler se nahaja na carinskem območju Unije.

(3) Carinski organ lahko, vse dokler potnik ne zapusti carinskega območja Unije, preveri, da potnik, ki poseduje kupljeno neunijsko blago, ni odstranil pečata z vrečke oziroma neunijskega blaga ni porabil oziroma uporabil na carinskem območju Unije.

45. člen (ukrepi nadzora, ki jih carinski organi izvajajo pri imetnikih mejnih prodajaln)

(1) Carinski organ sme zaradi izvajanja nadzora v skladu s tem delom zakona pri imetnikih mejnih

prodajaln:

- preverjati evidence, ki jih imetniki mejnih prodajaln vodijo v skladu z zakonom, ki ureja trgovino, in podzakonskimi akti, izdanimi na njegovi podlagi;
- pregledati blago in dokumentacijo v zvezi z blagom, ki ga imetnik prodajalne hrani v mejni prodajalni;
- zahtevati, da imetnik mejne prodajalne zaradi preverjanja pravilnosti poslovanja prodajalne opravi popis vsega blaga na zalogi v prodajalni ali popis posamezne vrste blaga na zalogi v prodajalni.

(2) Evidence o nabavi in prodaji blaga iz prve alineje prejšnjega odstavka ter dokumentacija o blagu, ki ga imetnik hrani v mejni prodajalni, se morajo voditi oziroma hraniti v prostorih posamezne mejne prodajalne.

(3) Carinski organ lahko zahteva, da se popis blaga iz tretje alineje prvega odstavka tega člena opravi v njegovi prisotnosti.

DEVETI DEL KAZENSKÉ DOLOČBE

46. člen (prekrški po tem zakonu)

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. vnese blago na carinsko območje Unije ali ga iznese s carinskega območja Unije mimo mejnih prehodov ali to stori v času, ko mejni prehod ni odprt (prvi odstavek 6. člena);
2. carinskemu organu ne omogoči izvajanje carinskega nadzora in kontrole blaga ali vpogled v evidence o gibanju tega blaga (10. člen);
3. zastopanemu izda obračun, ki ne vsebuje predpisanih podatkov, oziroma mu ga ne izda (12. člen);
4. znesek dajatev ni bil plačan v roku, predpisanem v 23. členu;
5. ne predloži blaga iz 33. člena finančnemu uradu ali ga ne predloži nemudoma;
6. opravlja gospodarsko dejavnost v prosti coni brez ustrezne pogodbe (drugi odstavek 39. člena);
7. ne vodi evidence, predpisane z zakonom, ali je ne vodi na ustrezen način oziroma je ne hrani na predpisanem kraju (40. člen, prvi odstavek 43. člena, drugi odstavek 45. člena);
8. ne obvesti carinskega organa o prenehanju veljavnosti pogodbe o izvajanju dejavnosti v prosti coni ali ga ne obvesti v predpisanem roku (tretji odstavek 40. člena);
9. izvaja dejavnosti v prosti coni, v zvezi s katerimi je bila razveljavljena odločba o ustreznosti evidenc (peti odstavek 40. člena);
10. v mejni prodajalni prodaja neunijsko blago v nasprotju s prvim odstavkom 42. člena;
11. ne hrani računa, dokler ne zapusti carinskega območja Unije (drugi odstavek 43. člena);
12. prodanega neunijskega blaga ne zapečati v vrečki ali ga ne zapečati tako, da je onemogočena odstranitev pečata brez poškodb (prvi odstavek 44. člena);
13. kupljeno neunijsko blago odstopi drugim potnikom ali odstrani pečat z vrečke, v kateri je shranjeno neunijsko blago, ali ga porabi oziroma uporabi na carinskem območju Unije (drugi odstavek 44. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 75.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo od 300 do 1.200 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

47. člen (prekrški po Uredbi 952/2013/EU)

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. carinskim organom ne zagotovi vse potrebne dokumentacije ali informacij ali ne zagotovi ustrezne

- pomoči, potrebne za dokončanje carinskih formalnosti, oziroma ne zagotovi vse potrebne pomoči v predpisanem roku ali v ustrezni obliki (prvi odstavek 15. člena);
2. vloži carinsko deklaracijo, deklaracijo za začasno hrambo, vstopno skupno deklaracijo, izstopno skupno deklaracijo, deklaracijo za ponovni izvoz ali obvestilo o ponovnem izvozu carinskim organom ali pa predloži zahtevek za dovoljenje ali katero drugo odločbo, ki vsebuje nepravilne ali nepopolne informacije, oziroma ne zagotovi pristnosti, pravilnosti ali veljavnosti vseh dokumentov, priloženih deklaraciji, obvestilu, zahtevku ali drugi odločbi (drugi odstavek 15. člena);
3. ne izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odločbe (prvi odstavek 23. člena);
4. ne obvesti carinskih organov o vseh dejavnostih, ki so se pojavili po sprejetju odločbe in vplivajo na njeno nadaljnje izvajanje ali vsebino, oziroma jih ne obvesti nemudoma (drugi odstavek 23. člena);
5. ne hrani dokumentov in informacij, potrebnih za namene carinske kontrole na način, ki je dostopen carinskim organom, oziroma jih ne hrani v predpisanem roku (prvi odstavek 51. člena);
6. sestavi ali omogoči, da se sestavi dokument z nepravilno navedenimi podatki o poreklu blaga (59. in 64. člen);
7. sestavi ali omogoči, da se sestavi dokument, ki vsebuje nepravilne podatke, na podlagi katerih se za izdelke, na katere se dokument nanaša, neupravičeno pridobi preferencialno poreklo (59. in 64. člen);
8. za blago, ki se vnese na carinsko območje Unije ali iznese s carinskega območja Unije, ne vloži pri carinskem organu vstopne skupne deklaracije ali obvestila o prihodu morskega plovila ali zrakoplova ali carinske deklaracije ali deklaracije za začasno hrambo ali spremne listine ali dopolnilne deklaracije ali predhodne deklaracije ali deklaracije za ponovni izvoz ali izstopne skupne deklaracije ali obvestila o ponovnem izvozu ali druge listine oziroma je ne vloži v določenem roku ali je vložena listina nepravilna oziroma nepopolna ali vsebuje neresnične podatke (prvi in tretji odstavek 127. člena, prvi odstavek 133. člena, peti odstavek 139. člena, prvi in tretji odstavek 145. člena, 158. člen, drugi odstavek 163. člena, 167. člen, prvi odstavek 263. člena, prvi odstavek 270. člena, 271. člen in prvi odstavek 274. člena);
9. vnese na carinsko območje Unije ali iznese s carinskega območja Unije skrito blago z namenom, da bi se s tem izognil carinskemu nadzoru ali kontroli carinskih organov (prvi odstavek 134. člena, prvi odstavek 267. člena)
10. vnese na carinsko območje Unije ali iznese s carinskega območja Unije blago, ki je predmet prepovedi in omejitve, z namenom, da bi se izognil carinskemu nadzoru ali kontroli carinskih organov oziroma v nasprotju s predpisi, ki urejajo vnos ali iznos takšnega blaga ali brez ustreznih dokumentov (134. člen);
11. blago, vneseno na carinsko območje Unije, odstrani izpod carinskega nadzora brez dovoljenja carinskih organov oziroma preden se carinski status neunijskega blaga ne spremeni ali se blago ne iznese s carinskega območja Unije in uniči (drugi in tretji pododstavek prvega odstavka 134. člena, sedmi odstavek 139. člena);
12. blaga, vnesenega na carinsko območje Unije, ne prepelje po poti, ki jo določi ali odobri carinski organ (135. člen);
13. ne obvesti carinskih organov o posebnih okoliščinah pri vnosu blaga oziroma jih ne obvesti v predpisanem roku (prvi in drugi odstavek 137. člena);
14. blaga, vnesenega na carinsko območje Unije, ne predloži carinskemu organu v predpisanem roku ali na predpisanem kraju oziroma drugem kraju, ki ga določi ali odobri carinski organ, ali ga ne predloži določena oseba (prvi, drugi in tretji odstavek 139. člena);
15. blago, vneseno na carinsko območje Unije, raztovori ali pretovori brez dovoljenja carinskega organa ali ga raztovori oziroma pretovori na kraju, ki ga carinski organ ni določil oziroma ni odobril (prvi odstavek 140. člena);
16. ne hrani blaga v začasni hrambi v prostorih ali na krajih, ki jih odobri carinski organ (147. in 148. člen);
17. ravna z blagom v začasni hrambi na način, da se spremenijo njegov videz ali tehnične lastnosti (drugi odstavek 147. člena);
18. blaga v začasni hrambi ne da v carinski postopek ali ga ne da v carinski postopek v predpisanem roku ali ga ponovno izvozi (149. člen);
19. ne vloži carinske deklaracije za blago, ali je ne vloži za vso blago, ki naj bi bilo predmet carinskega postopka, če gre za blago komercialnega značaja (158. člen);
20. odstrani ali uniči sredstva za identifikacijo blaga (drugi odstavek 192. člena);
21. ne predloži nedotaknjene blaga in zahtevanih informacij namembnemu carinskemu uradu v skladu z ukrepi, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev identifikacije blaga, ali jih ne predloži v predpisanem roku ali ne spoštuje drugih carinskih določb v zvezi s postopkom (233. člen);
22. začasno odstrani blago, vneseno v postopek carinskega skladiščenja, brez predhodnega dovoljenja carinskih organov (tretji odstavek 240. člena);
23. postavi objekt v prosti coni brez predhodnega dovoljenja carinskih organov (prvi odstavek 244. člena);

- 24. predhodno ne obvesti carinskih organov o izvajanju dejavnosti v prosti coni (drugi odstavek 244. člena);
- 25. v roku, ki ga določi carinski organ, ne zaključi postopka aktivnega plemenitenja (257. člen);
- 26. ne izvozi pomanjkljivega blaga ali ga ne izvozi v predpisanem roku (262. člen);
- 27. ob izstopu s carinskega območja Unije ne predloži carinskemu organu blaga, ki bo izneseno (drugi odstavek 267. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 75.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo od 300 do 1.200 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

48. člen **(prekrški po Uredbi 1186/2009/ES)**

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- 1. pred iztekom predpisanega roka ali v nasprotju z nameni, za katere je bilo blago oproščeno plačila dajatev, posodi, da kot varščino, odda ali prenese blago, ki je bilo oproščeno uvoznih dajatev, brez predhodnega obvestila carinskemu organu oziroma ne plača ustrezne uvozne dajatve za to blago (8., 16., 33., in 48. člen, prvi in drugi odstavek 52. člena, 64., 71., 72., 78., in 79. člen ter tretji odstavek 80. člena);
- 2. ne obvesti carinskega organa o prenehanju izpolnjevanja pogojev, zaradi katerih je upravičen do oprostitve uvoznih dajatev oziroma ne plača ustreznih uvoznih dajatev za blago in opremo, ki so bili uvoženi z oprostitvijo plačila dajatev (49. člen, tretji in četrti odstavek 52. člena, 65. in 73. člen ter prvi in drugi odstavek 80. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 75.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo od 300 do 1.200 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

49. člen **(odgovornost nedobrovernih posestnikov predmetov prekrškov)**

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kupi, proda, izroči drugemu, prejme v darilo, prikrije, prejme v hrambo ali na prevoz, uporabi ali prejme v posest na kakršni koli podlagi blago, za katero ve ali pa bi po okoliščinah primera mogla in morala vedeti, da je bil z njim storjen prekršek, predpisan s tem zakonom.

(2) Z globo od 1.000 do 75.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo od 300 do 1.200 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

50. člen
(izrekanje globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku o prekršku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonu.

51. člen
(pooblastilo za izrek globe v večkratniku od prikrajšanega zneska dajatev)

(1) Če prekrškovni organ ugotovi prikrajšanje zneska dajatev, izreče z odločbo v hitrem postopku o prekršku globo v večkratniku od prikrajšanih uvoznih ali izvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga, in sicer:

1. pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v višini dvakratnika od zneska prikrajšanih uvoznih ali izvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga;
2. odgovorni osebi pravne osebe, odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in posamezniku v višini prikrajšanja uvoznih ali izvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga.

(2) Globa, določena v skladu s tem členom, se izreče v znesku, ki ni nižji od najnižje predpisane in ni višji od najvišje višine globe za posamezno vrsto storilcev, določene v 46. do 49. členu in 52. členu tega zakona.

52. člen
(globo v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

(1) V primeru, ko je narava prekrška iz 46. do 49. člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se z globo od 3.000 do 375.000 eurov za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 2.000 do 225.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 500 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje posameznik.

(2) Z globo od 600 do 12.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnosti ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(3) Za potrebe tega člena se šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom iz 46., 47., 48. ali 49. člena tega zakona povzroči ali bi se lahko povzročilo neplačilo uvoznih ali izvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu ali izvozu blaga, v znesku, ki presega dvajset povprečnih mesečnih neto plač v Republiki Sloveniji. Pri izračunu neplačanega zneska dajatev se upošteva zadnja uradno objavljena povprečna neto plača na zaposleno osebo v Republiki Sloveniji v času storitve prekrška.

53. člen
(odpustitev sankcij)

Globa ali odvzem predmeta se lahko odpusti, če bi bil izrek teh sankcij v očitnem nesorazmerju s težo dejanja in posledicami prekrška.

54. člen
(obvezen odvzem predmetov prekrškov)

(1) Predmeti prekrškov iz 1. in 5. točke prvega odstavka 46. člena, 9., 10. in 19. točke prvega odstavka 47. člena in 49. člena v zvezi s 1. in 5. točko prvega odstavka 46. člena ter 9., 10. in 19. točko prvega odstavka 47. člena tega zakona se odvzamejo.

(2) Predmeti prekrškov iz prejšnjega odstavka se odvzamejo tudi, če niso storilčeva last.

(3) Predmeti prekrškov iz prvega in drugega odstavka tega člena se odvzamejo tudi, če so bili po storitvi prekrška predelani, obdelani ali dodelani, pa dodana vrednost ne presega 30 % carinske vrednosti blaga, ki je predmet prekrška.

(4) Če je storilcev več, odgovarjajo za vrednost predmeta prekrška solidarno.

55. člen **(odvzem vrednosti predmetov prekrška, ki se ne najdejo)**

(1) Če se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde, se odvzem predmeta izvrši tako, da se storilcu naloži plačilo vrednosti predmeta, ki pomeni carinsko vrednost, in se opravi postopek za izterjavo uvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu blaga.

(2) Šteje se, da predmet prekrška ni bil najden, tudi če:

- a) je bil predmet prekrška po storitvi prekrška predelan, dodelan ali obdelan tako, da dodana vrednost presega 30 % vrednosti predmeta prekrška;
- b) ga mora carinski organ v skladu z zakonom vrniti lastniku ali kakšni drugi upravičeni osebi;
- c) ga iz kakršnega koli vzroka ni bilo mogoče vzeti storilcu.

56. člen **(plačilo vrednosti blaga namesto odvzema predmeta)**

Kadar je predpisan odvzem predmeta in je z odločbo pravnomočno izrečen ukrep odvzema predmeta, lahko carinski organ v upravičenih primerih na prošnjo storilca prekrška ali lastnika blaga z odločbo v upravnem postopku vrne storilcu prekrška ali lastniku predmet pod pogojem, da ta plača vrednost predmeta, ki pomeni carinsko vrednost, in uvozne ter druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu blaga, če se blago sprostí v prosti promet.

57. člen **(zaseg predmetov prekrška)**

(1) Carinski organ zaseže predmete prekrškov iz 54. člena tega zakona.

(2) Carinski organ lahko zaseže tudi predmete in prevozna sredstva, ki niso navedeni v prejšnjem odstavku tega člena, če so bili uporabljeni ali namenjeni za storitev prekrška oziroma so nastali s prekrškom, določenim s tem zakonom.

58. člen **(hramba zaseženih predmetov prekrškov)**

(1) Zaseženo blago, ki je pod carinskim nadzorom, hrani carinski organ v skladu s predpisi, ki urejajo hrambo neunijskega blaga.

(2) Če se zaseženi predmeti vrnejo storilcu ali lastniku predmetov, se vrnejo kot neunijsko blago. O prepustitvi predmetov prekrška storilcu ali lastniku odloči carinski organ v upravnem postopku.

59. člen **(daljši rok za zastaranje postopka o prekršku)**

Postopek o prekršku iz 52. člena tega zakona ni dopusten, če pretečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

60. člen

(licence in potrdila o opravljenem strokovnem izpitu za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah)

Šteje se, da oseba izpolnjuje pogoj poklicne kvalifikacije iz točke (d) 39. člena Uredbe 952/2013/EU, če:

- ima na dan 30. 4. 2016 veljavno licenco iz drugega odstavka 2. člena Uredbe o pogojih za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah (Uradni list RS, št. 33/04, 109/04 in 96/05) ali
- ima potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu iz 19. člena Uredbe o pogojih za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah (Uradni list RS, št. 33/04, 109/04 in 96/05).

61. člen

(obrazec potrdila o poreklu blaga in pripadajoči zahtevki)

Do začetka uporabe obrazcev iz četrtega odstavka 18. člena tega zakona, ki jih predpiše minister, pristojen za finance, se uporabljajo obrazci potrdil o poreklu blaga in pripadajoči zahtevki v skladu s priložo 12 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/428 z dne 10. marca 2015 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 in Uredbe (EU) št. 1063/2010 glede pravil o poreklu v zvezi s shemo splošnih tarifnih preferencialov in preferencialnimi tarifnimi ukrepi za nekatere države ali ozemlja (UL L št. 70 z dne 14. 3. 2015, str. 12).

62. člen

(prenehanje veljavnosti zakona in podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04, 28/06 – odl. US, 111/07 in 55/15).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati tudi:

- Pravilnik o izpolnjevanju enotne upravne listine, elektronskem poslovanju s Finančno upravo Republike Slovenije in o drugih obrazcih, ki se uporabljajo pri izvajanju carinskih formalnosti (Uradni list RS, št. 98/15);
- Pravilnik o uveljavljanju pravice do oprostitve uvoznih dajatev (Uradni list RS, št. 33/04, 125/04 in 112/08);
- Pravilnik o izjemah od obveznosti predložitve blaga ter o določitvi višine in načina obračunavanja stroškov pri opravljanju pregleda blaga (Uradni list RS, št. 21/08);
- Uredba o pogojih za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah (Uradni list RS, št. 33/04, 109/04 in 96/05);
- Pravilnik o izjemah od obveznosti prevoza blaga od carinske črte do najbližjega carinskega urada po prestopu meje (Uradni list RS, št. 51/04 in 123/04 – popr.) in
- Pravilnik o izvajanju ukrepov nadzora v mejnih prodajalnah in obračunu razlike trošarine v letih na cestnih mejnih prehodih z Republiko Hrvaško ter o obračunu razlike trošarine ob zaključku poslovanja prostih carinskih prodajal na cestnih mejnih prehodih z Republiko Madžarsko (Uradni list RS, št. 33/04).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena, se naslednji podzakonski predpisi uporabljajo, v kolikor niso v nasprotju s tem zakonom, do uveljavitve novih podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona:

- Pravilnik o izpolnjevanju enotne upravne listine, elektronskem poslovanju s Finančno upravo Republike Slovenije in o drugih obrazcih, ki se uporabljajo pri izvajanju carinskih formalnosti (Uradni list RS, št. 98/15);
- Pravilnik o uveljavljanju pravice do oprostitve uvoznih dajatev (Uradni list RS, št. 33/04, 125/04 in 112/08) in
- Pravilnik o izjemah od obveznosti predložitve blaga ter o določitvi višine in načina obračunavanja stroškov pri opravljanju pregleda blaga (Uradni list RS, št. 21/08).

63. člen
(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-62/2016/

Ljubljana, dne

EVA 2016-1611-0004

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (prenovitev) (UL L št. 269/1 z dne 10. 10. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 952/2013/EU) v 5. členu natančno opredeljuje pojem »carinska zakonodaja«. V tem členu je naštet carinska zakonodaja Evropske unije (v nadaljevanju: Unija), ki se ureja s tem zakonom. Hkrati je v drugem odstavku 1. člena tega zakona določeno, da se urejajo tudi vprašanja s področja carinske zakonodaje Unije, ki niso v pristojnosti Unije. Tako se določa vsebinski okvir zakona.

K 2. členu

V 2. členu so opredeljeni pojmi, uporabljeni v tem zakonu. V prvem odstavku je določeno, da imajo pojmi, uporabljeni v tem zakonu, enak pomen kot pojmi, uporabljeni v Uredbi 952/2013/EU, Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2446/EU), in Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 558), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2447/EU). Poleg navedenih pojmov so opredeljeni še dodatni pojmi, ki se uporabljajo v tem zakonu. Tako je opredeljeno, da je carinska uprava države članice v skladu s točko (1) 5. člena Uredbe 952/2013/EU Finančna uprava Republike Slovenije, za katero se v nadaljnjem besedilu zakona uporablja pojem carinski organ, kot je to določeno tudi v carinski zakonodaji Unije. Pojem carinskega organa je opredeljen že v carinski zakonodaji Unije, in sicer v točki (1) 5. člena Uredbe 952/2013/EU. Carinski organ tako pomeni carinsko upravo države članice, odgovorno za uporabo carinske zakonodaje, kot tudi vse druge organe, ki so v skladu z nacionalnim pravom pooblašteni za uporabo nekaterih pravil carinske zakonodaje. Z opredelitvijo pojma carinska uprava države članice v 1. točki drugega odstavka 2. člena tega zakona je izrecno določeno, katera uprava (administracija) je v Republiki Sloveniji carinska uprava države članice (tj. Finančna uprava Republike Slovenije). V drugi točki drugega odstavka tega člena je opredeljeno carinjenje blaga in pomeni izvedbo carinskih formalnosti, ki jih je treba opraviti za prepustitev blaga v carinski postopek oz. ponovni izvoz. V carinski zakonodaji Unije je v točki (8) 5. člena Uredbe 952/2013/EU podrobneje opredeljen pojem carinske formalnosti, ki pa je širši od carinjenja blaga. Prav tako je v nadaljevanju tega člena opredeljen pojem običajnega prebivališča, ki se uporablja pri izvajanju carinske zakonodaje Unije. V 4. točki je opredeljen pojem blaga. Opredeljen je tudi pojem uradno mesto, in sicer je to finančni urad, ki opravlja naloge v zvezi s predložitvijo blaga, oziroma drugo mesto, ki se v skladu s tem zakonom šteje za uradno mesto. Glede na to, da se ta zakon uporablja tudi za druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga, se v zakonu uporablja pojem znesek dajatev, ki pomeni vsak znesek uvozne ali izvozne dajatve, vključno z morebitnimi drugimi dajatvami, ki se pobirajo ob uvozu ali izvozu.

K 3. členu

Carinska zakonodaja Unije omogoča pobiranje kakršne koli uvozne dajatve in po potrebi pobiranje drugih dajatev, kakor določajo veljavne zadevne določbe o pobiranju navedenih dajatev pri carinskih postopkih. S tem členom se določa, da se zakon uporablja tudi za druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga, če s predpisi, ki določajo te dajatve, ni drugače določeno. Izraz pobiranje se uporablja že v carinski zakonodaji Unije. Prav tako pa je navedeni izraz podrobneje opredeljen v zakonu, ki ureja davčni postopek, ki se v skladu s 4. členom tega zakona subsidiarno uporablja.

K 4. členu

Člen določa subsidiarno uporabo zakona, ki ureja davčni postopek. Carinska zakonodaja Unije, predvsem pa Uredba 952/2013/EU in njene izvedbene določbe, podrobneje urejajo posebni upravni postopek, kot npr. opravljanje carinskih formalnosti, vložitev zahtevkov, carinskih deklaracij, rok za sprejem odločb, pravica do izjave, obvestilo o carinskem dolgu, zastaranje, obračunavanje zamudnih obresti ipd. V tem zakonu so urejena posamezna vprašanja posebnega upravnega postopka, ki jih carinska zakonodaja Unije ni uredila in jih je treba zaradi specifičnosti posameznih držav članic nacionalno urediti. Tako so v tem zakonu urejena vprašanja posebnega upravnega postopka, ki jih je

treba urediti drugače, kot je to urejeno v zakonu, ki ureja davčni postopek. To pomeni, da mora carinski organ v skladu z načelom supranacionalnosti primarno upoštevati carinsko zakonodajo Unije, kar pa tam ni urejeno, se uporablja ta zakon in se nato subsidiirano upošteva zakon, ki ureja davčni postopek.

K 5. členu

Elektronsko poslovanje med carinskimi organi držav članic ter gospodarskimi subjekti in carinskimi organi ureja 6. člen Uredbe 952/2013/EU. 7 in 8. člen omenjene uredbe ureja prenos in podelitev izvedbenih pooblastil na Evropsko komisijo za sprejetje aktov, da se določijo skupne zahteve glede podatkov, ki veljajo za izmenjavo in shranjevanje informacij. Tako 2. člen Uredbe 2015/2446/EU ureja oblike in oznake za skupne zahteve glede podatkov ter 2. člen Uredbe 2015/2447/EU skupne podatkovne zahteve za izmenjavo in shranjevanje informacij. Navedena člena urejata tudi prehodno obdobje do začetka uporabe Priloge B Uredbe 2015/2446/EU. V prehodnem obdobju se tako uporablja Priloga 9 Uredbe 2015/2446/EU, kot je določeno z omenjenimi členi. Minister, pristojen za finance, za prehodno obdobje dopolni navodila in določi sezname šifer, ki se uporabljajo. Z določbo tretjega odstavka se nalaga carinskemu organu, da objavlja na spletni strani aktualno dokumentacijo, ki je potrebna za nemoteno delovanje informacijskih sistemov. Gre za objavo dokumentacije, ki zajema veliko več kot samo elektronska sporočila (tehnična, funkcijska, ipd). Dokumentacija je določena s strani EU in ali nacionalno. Kadar gre za dokumentacijo EU je potrebno določiti objavo na straneh carinskega organa, ker se vsa objavljena dokumentacija EU ne uporablja v Republiki Sloveniji ali pa se ne uporablja v celoti oziroma jo je potrebno dopolniti z nacionalnimi posebnostmi. Dokumentacija EU ni javno dostopna na internetnih straneh EU, ampak na portalu CIRCA, do katerega je dostop omejen z imenom in geslom strokovnjakov za posamezna področja. Namen objave dokumentacije je obveščanje gospodarskih subjektov, ki so udeleženi v carinske formalnosti (razvijalci programske opreme za špediterje, trgovci, ipd). Gospodarski subjekti bodo tako na enem mestu našli vse aktualizirane in potrebne informacije, kar predstavlja uporabniku prijazno rešitev.

K 6. členu

Na kopnem carinsko območje Unije v Republiki Sloveniji ne meji s tretjimi državami. Zato je določeno, da se lahko blago vnese na carinsko območje Unije ali iznese z njega samo na mejnih prehodih za mednarodni zračni in mednarodni morski promet. Zakon, ki ureja nadzor državne meje, oziroma uredba, ki je izdana na njegovi podlagi, namreč ureja tudi mejne prehode z Republiko Hrvaško, ki pa je del carinskega območja Unije (ni pa del schengenskega območja) in carinske formalnosti ob prehodu blaga iz ene v drugo državo niso potrebne. Določeno blago se lahko na podlagi drugih predpisov (veterinarskih, fitosanitarnih, varnosti javnega reda, varovanja zdravja ljudi in živali ali splošne varnosti) prenaša samo prek mejnih prehodov, ki so določeni v zadevnih predpisih. Prav tako je v tem členu določeno, da se lahko z mednarodno pogodbo ali na podlagi zakona, ki ureja nadzor državne meje, dovolita vnos in iznos blaga tudi izven predpisanih mejnih prehodov.

K 7. členu

V 7. členu tega zakona je določeno, da se deli pristanišča, železniške postaje, letališča, proste cone in druga mesta štejejo za uradna mesta iz 5. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona (opredelitev uradnega mesta). Kot uradna mesta se štejejo tudi mejni prehodi in prevozna sredstva, v katerih se opravlja carinjenje blaga med vožnjo, v skladu z mednarodno pogodbo.

K 8. členu

V tem členu je urejena obveznost določitve mesta za pregled blaga, in sicer tako pri finančnem uradu, ki opravlja naloge v zvezi s predložitvijo blaga, kot tudi pri drugih mestih, ki se štejejo za uradna mesta. Pri drugih mestih, ki se štejejo za uradna mesta, carinski organ v soglasju z upravljavcem tega mesta določi mesto za pregled blaga. Soglasje carinskega organa je prav tako potrebno v primeru posega v to mesto.

K 9. členu

Pomen določitve drugih mest, ki se štejejo za uradna mesta, je, da se na njih carinskim organom brezplačno zagotovi dostop do objektov in naprav upravljavca teh mest, prevoz pri opravljanju carinskih formalnosti in da so carinski organi takoj, ko je mogoče, obveščeni o vseh dejanskih prometnih gibanjih. Upravljavci teh mest so dolžni carinskemu organu zagotavljati tudi ustrezne prostore za opravljanje carinskih formalnosti in zadostno število parkirnih mest v njihovi bližini. Podobna določba je bila tudi v obstoječem Zakonu o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04, 28/06 – odl. US, 111/07 in 55/15; v nadaljnjem besedilu:

ZICPES).

K 10. členu

Po 10. členu morajo upravljavci prostorov in naprav, namenjenih za potniški in blagovni promet s tretjimi državami, vključno s poštnim prometom, ter drugi izrecno navedeni upravljavci dolžni carinskemu organu omogočiti izvajanje carinskega nadzora in kontrole blaga, vpogled v evidence o gibanju blaga ter na zahtevo carinskega organa omogočiti tudi pregled blaga v določenem prostoru. V tem primeru upravljavec nosi stroške, ki jih ima v zvezi z obveznostjo nudenja pomoči carinskemu organu.

K 11. členu

V 39. členu Uredbe 952/2013/EU so določena merila, ki jih mora izpolnjevati pooblaščen gospodarski subjekt. Eno od meril za pridobitev dovoljenja pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve (AEOC) je tudi izpolnjevanje praktičnih standardov usposobljenosti ali poklicne kvalifikacije, neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti. Prav tako se lahko izpolnjevanje tega merila upošteva tudi pri izdaji dovoljenja za splošno zavarovanje (točka (c) prvega odstavka 95. člena Uredbe 952/2013/EU), izdaji dovoljenja za vpis v evidence deklaranta (150. člen Uredbe 2015/2446/EU), pri izdaji dovoljenja za status pooblaščenega prejemnika za operacije TIR (187. člen Uredbe 2015/2446/EU), ipd. Izpolnjevanje tega merila je podrobneje urejeno v 27. členu Uredbe 2015/2447/EU, v katerem je določeno, da se šteje, da je to merilo izpolnjeno, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev: oseba izpolnjuje enega od praktičnih standardov usposobljenosti (dokazane najmanj tri letne praktične izkušnje v carinskih zadevah ali izpolnjevanje standarda kakovosti v zvezi s carinskimi zadevami, ki ga je sprejel evropski organ za standardizacijo) ali pa je oseba uspešno opravila usposabljanje s področja carinske zakonodaje, ki ga priredi carinski organ države članice, izobraževalna ustanova, ki jo za namene zagotavljanja take kvalifikacije prizna carinski organ oziroma drug organ države članice, pristojen za poklicno usposabljanje, ali poklicno ali trgovinsko združenje, ki ga za namene zagotavljanja take kvalifikacije prizna carinski organ države članice ali je akreditirano v Uniji. Na podlagi navedenega je v 11. členu tega zakona podrobneje urejeno izvajanje določbe točke (b) prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU, ki ureja izpolnjevanje pogoja poklicne kvalifikacije in s tem tudi usposabljanje s področja carinske zakonodaje. V prvem odstavku 11. člena tega zakona je določeno, da se šteje, da je pogoj poklicne kvalifikacije izpolnjen, če je oseba uspešno opravila usposabljanje s področja carinske zakonodaje in za to prejela ustrezno potrdilo. V drugem odstavku tega člena je določen kriterij za uspešno opravljeno usposabljanje, ki temelji na udeležbi usposabljanja. V tretjem odstavku so določeni pogoji za priznanje izobraževalne ustanove ter poklicnega ali trgovinskega združenja s strani carinskega organa za namene zagotavljanja poklicne kvalifikacije. V četrtem odstavku je dano pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, da v podzakonskem aktu določi program usposabljanja s področja carinske zakonodaje in obrazec potrdila o uspešno opravljenem usposabljanju s področja carinske zakonodaje. Zaradi preverjanja ustreznosti potrdila pri izdaji posameznih dovoljenj po carinski zakonodaji, izpolnjevanja carinske deklaracije (šifra 3L001 v polju 44) in s tem vodenja evidenc carinskega organa je v petem odstavku določena obveznost, da se kopija potrdila pošlje carinskemu organu, kadar usposabljanje izvaja izobraževalna ustanova ali poklicno oz. trgovinsko združenje.

Dodajamo, da se usposabljanja s področja carinske zakonodaje lahko udeležujejo tudi druge osebe, kot je oseba iz točke (b) prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU, in pridobijo potrdilo o uspešno opravljenem usposabljanju s področja carinske zakonodaje.

K 12. členu

S tem členom je naložena obveznost carinskemu zastopniku, da zastopanemu izda obračun s taksativno naštetimi elementi obračuna. Da bi se izognili pritožbam uvoznikov zaradi visokih uvoznih in drugih dajatvah, ki se pobirajo pri uvozu, je namen izdaje obračuna zastopanemu, da je jasno razvidna obveznost osebe do države in kaj je plačilo za opravljeno storitev zastopnika. Podobna določba je bila tudi v 12. členu ZICPES.

K 13. členu

Uredba 952/2013/EU določa začetek učinkovanja odločb, in sicer odločba praviloma začne učinkovati na dan, ko jo vložnik prejme oz. se šteje, da jo je prejel. Prav tako je tudi v šestem odstavku 22. člena navedene uredbe določeno, da v primeru pravice do izjave teče predpisani rok od dneva, ko oseba sporočilo prejme oziroma se šteje, da ga je prejela. Na podlagi navedenega je v 13. členu urejeno vročanje dokumentov. Namen te določbe je celovito urediti vročanje dokumentov. V dosedanjem ZICPES je bil namreč način vročanja dokumentov odvisen od vrste postopka (preverjanje sprejete

carinske deklaracije, naknadna carinska kontrola ipd.), kar je v praksi pri sami izvedbi povzročalo težave. Na podlagi prvega odstavka 13. člena tega zakona se bodo tako vsi dokumenti, če se za vročanje ne bo uporabljal elektronski sistem iz 6. člena Uredbe 952/2013/EU, vročali elektronsko v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. To pomeni, da kadar se določeni elektronski sistem iz 6. člena Uredbe 952/2013/EU že uporablja, se ob upoštevanju načela supranacionalnosti, subjektu vroča preko tega sistema. Če pa določeni elektronski sistemi kot je npr. sistem odločb carinskih organov v okviru Uredbe 952/2013/EU in Priloge k Izvedbenemu sklepu Komisije z dne 29. aprila 2014 o oblikovanju delovnega programa za carinski zakonik Unije (UL L št. 134 z dne 7. 5. 2014, str. 46) še ni vzpostavljen, se v teh primerih dokumenti vročajo elektronsko v skladu s 85.a členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14 in 91/15; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2). V drugem odstavku tega člena se urejajo primeri, kadar osebam dokumentov ni mogoče vročati elektronsko. V tem primeru se dokumenti vročajo v skladu z zakonom, ki ureja poštno storitve, razen obvestil o carinskem dolgu iz 102. člena Uredbe 952/2013/EU, ki se zaradi pravne varnosti zavezanca vročajo osebno. Šteje se, da je vročitev v skladu z zakonom, ki ureja poštno storitve opravljena 15. dan od dneva odpreme. Če oseba, ki ji je bil vročen dokument v skladu z zakonom, ki ureja poštno storitve, ne izpolni obveznosti, mu carinski organ vroči dokument z osebno vročitvijo. Ne glede na vse prejšnje odstavke tega člena se v enostavnih zadevah, v katerih carinski organ ugotovi strankini zahtevi, dokumenti vročajo po elektronski pošti, če je oseba carinskemu organu sporočila elektronski naslov. Namen te določbe je pospešitev postopkov v enostavnih zadevah, ki so podrobneje urejene v ZDavP-2 (81. in 82. člen), kjer se bo strankini zahtevi ugodilo, po drugi strani pa tudi znižanje stroškov organa. Pravna varnost zavezanca je v tem primeru zagotovljena s tem, da bo carinski organ vročal predmetne dokumente zavezancem po elektronski pošti le, če se bo zavezanec s tem strinjal in carinskemu organu sporočil za te namene svoj elektronski naslov.

K 14. členu

V tem členu je določeno, da se dokumenti, ki se vročajo v tujino, vročajo z navadno vročitvijo in s fikcijo vročitve 15. dan od dneva odpreme. Podobna določba je bila tudi v obstoječem ZICPES (62.a člen).

K 15. členu

Ta člen omogoča, da kadar analize ali natančnega pregleda blaga za ugotovitev njegovega dejanskega stanja ni mogoče opraviti pri carinskem organu, ta lahko za namene izdaje odločbe v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami, odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu blaga ali predložitve informacije o tarifni uvrstitvi blaga zahteva, da se ta analiza ali natančen pregled blaga opravi pri drugi usposobljeni strokovni organizaciji. Stroški analize ali natančnega pregleda blaga v teh primerih so urejeni v 16. členu tega zakona.

K 16. členu

V skladu z drugim odstavkom 52. člena Uredbe 952/2013/EU lahko carinski organ zahteva povrnitev stroškov, kadar opravlja posebne storitve, ki so primeroma naštete. Na podlagi navedenega je v 16. členu tega zakona določeno, da carinski organ zahteva povrnitev stroškov, kadar opravlja posebne storitve, in sicer v primeru prisotnosti carinskega organa, kadar je to zahtevano, izven uradnih ur ali drugje kot na uradnih mestih (npr. 238. in 306. člen Uredbe 2015/2447/EU); v primeru analize ali izvedenskega poročila o blagu in stroškov vračila blaga vložniku, zlasti v zvezi z izdanimi odločbami v zvezi z zavezujočimi informacijami iz 33. člena uredbe 952/2013/EU ali predloženimi informacijami o izvajanju carinske zakonodaje v skladu s prvim odstavkom 14. člena Uredbe 952/2013/EU; v primeru pregleda ali vzorčenja blaga za namene preverjanja ali uničenja blaga, kadar so vključeni stroški, ki niso stroški za storitve carinskega organa; v primeru izjemnih kontrolnih ukrepov in ukrepov, ki jih izvajajo carinski organi v skladu s 198. členom Uredbe 952/2013/EU. V drugem odstavku je dano pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, da določi višino in načine obračunavanja stroškov iz prejšnjega odstavka.

K 17. členu

V 53. členu Uredbe 952/2013/EU je določeno, da pristojni organi objavijo veljavni menjalni tečaj in/ali je ta objavljen na spletnih straneh, kadar je potrebna pretvorba valute, ker so elementi, ki se uporabljajo za določitev carinske vrednosti blaga, izraženi v valuti, ki ni valuta države članice, v kateri se določa carinska vrednost, ali ker je v nacionalnih valutah vrednost evra potrebna za določitev tarifne uvrstitve blaga in zneska uvozne in izvozne dajatve, vključno z mejnimi vrednostmi, v skupni carinski tarifi. V skladu z 48. in 146. členom Uredbe 2015/2447/EU je ta menjalni tečaj enak

menjalnemu tečaju Evropske centralne banke, zato je v prvem odstavku 17. člena določeno, da se kot menjalni tečaj za namene carinskega vrednotenja in v povezavi s carinsko tarifo upošteva menjalni referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga objavlja Banka Slovenije.

V 146. členu Uredbe 2015/2447/EU, ki ureja pretvorbo valut za namene carinskega vrednotenja, je določeno, da se v primeru ne objave tečaje s strani Evropske centralne banke, uporabi tečaj, ki ga določi zadevna država članica. Zato je v drugem odstavku 17. člena opredeljeno, da se v takem primeru za namene carinskega vrednotenja uporabi tečaj, ki ga določa in objavlja Banka Slovenije.

K 18. členu

Ker izvedbene določbe k Uredbi 952/2013/EU ne določajo pristojnega organa za izdajo potrdila o poreklu blaga za namene nepreferencialnega porekla blaga, je to treba opredeliti v nacionalni zakonodaji. Za zagotovitev prijaznejšega poslovanja s strankami je torej v tem členu določenih več pristojnih organov za izdajo potrdil o poreklu blaga za namene nepreferencialnega porekla blaga, in sicer bo lahko poleg Gospodarske zbornice Slovenije in Trgovinske zbornice Slovenije, ki sta do zdaj izdajali omenjeno potrdilo, potrdila o poreklu blaga izdajal tudi carinski organ. V nadaljevanju tega člena je določeno, da se potrdila izdajo, če so izpolnjeni pogoji za izdajo potrdila o poreklu blaga in če blago, na katero se potrdilo nanaša, ustreza kriterijem za pridobitev nepreferencialnega porekla. Izrecno je tudi določeno, da se v potrdilih o poreklu blaga lahko potrjuje, da je blago po poreklu iz Unije, države članice Unije ali tretje države, kar bo odpravilo dosedanje težave, s katerimi se srečujemo v praksi, ko blago ohrani nepreferencialno poreklo tretje države. Nepreferencialno poreklo se potrjuje na obrazcih potrdil o poreklu blaga in pripadajočih zahtevkov, ki jih predpiše minister, pristojen za finance, ali na obrazcih, ki veljajo v namembni državi, saj drugi odstavek 60. člena Uredbe 952/2013/EU omogoča, da se v Uniji lahko izda dokument, ki dokazuje poreklo, v skladu s pravili o poreklu, veljavnimi v namembni državi.

K 19. členu

Ta člen daje pravno podlago za poenostavitve v postopku izdaje dokazil o poreklu blaga, določa rok za hrambo zahtevkov za izdajo potrdil, prav tako pa ureja možnost izdaje kopij potrdil o poreklu blaga, ker so bile slednje določbe črtane v izvedbenih določbah k Uredbi 952/2013/EU. Pod pogoji, določenimi v členu, se lahko potrdilo o poreklu blaga predhodno potrdi z žigom pristojnega organa in s podpisom pristojne osebe tega organa (podobno poenostavitev se uporablja tudi že sedaj za potrdilo o gibanju blaga A.TR). Prav tako je mogoča izdaja kopije ali kopij istega potrdila o poreklu blaga, ki se izdelajo na obrazcih, ki jih predpiše minister, pristojen za finance. Predpisan je dvoletni rok hrambe zahtevkov, ki se lahko hranijo v obliki kopij, v papirni ali elektronski obliki.

K 20. členu

Preferencialno poreklo blaga je predpisano z zakonodajo Unije ali mednarodnimi pogodbami, ki določajo preferencialno tarifno obravnavo blaga. Ta zakonodaja določa vrsto dokazil o poreklu blaga, ki jih je treba predložiti za namene preferencialne tarifne obravnave, prav tako pa za namene dokazovanja preferencialnega porekla blaga določa možne poenostavitve v obliki pooblaščenega izvoznika in registriranega izvoznika. V drugem odstavku tega člena je določeno, da dovoljenja za poenostavitve, vezana na dokazovanje preferencialnega porekla blaga, ki so možna v skladu z veljavno zakonodajo, na podlagi zahtevka upravičenca izda carinski organ. V skladu z zakonodajo Unije ali mednarodnimi pogodbami lahko carinski organi držav članic odobrijo status pooblaščenega izvoznika pod kakršnimi koli pogoji, ki so po njihovem mnenju primerni. Zato je v tretjem odstavku tega člena določeno, da carinski organ v Republiki Sloveniji pri izdaji dovoljenja za pooblaščenega izvoznika upošteva predvsem jamstvo vložnika zahtevka v zvezi s pravilnim izvajanjem poenostavljenega postopka in zanesljivost vložnika zahtevka pri vodenju carinskih postopkov. Tovrstnega pogoja ni mogoče predpisati za registriranega izvoznika, saj je sistem registriranega izvoznika v primerjavi s sistemom pooblaščenega izvoznika povsem avtomatičen.

K 21. členu

V skladu s prvim odstavkom 88. člena Uredbe 2015/2446/EU lahko carinski organi opustijo obveščanje o carinskem dolgu, ki nastane zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz 79. ali 82. člena Uredbe 952/2013/EU, kadar je znesek uvozne ali izvozne dajatve nižji od 10 evrov. Z namenom jasnosti in enakega ravnanja finančnih uradov je v prvem odstavku 21. člena tega zakona določeno, da carinski organ v teh primerih opusti obveščanje o carinskem dolgu, kadar je znesek uvoznih oz. izvoznih dajatev in drugih dajatev nižji od 10 evrov. V drugem odstavku 21. člena tega zakona je ob upoštevanju drugega odstavka 88. člena Uredbe 2015/2446/EU izrecno določeno, da se opusti obveščanje o carinskem dolgu za razliko med prvotnim nižjim zneskom dajatev in na novo

ugotovljenim višjim zneskom dajatev, če ta znaša manj kot 10 evrov.

K 22. členu

V skladu z drugim odstavkom 104. člena Uredbe 952/2013/EU carinskim organom ni treba vknjižiti zneskov uvozne ali izvozne dajatve, ki na podlagi 103. člena navedene uredbe ustrezajo carinskemu dolgu, o katerem ni več mogoče obvestiti dolžnika. V 22. členu tega zakona je zaradi enakega ravnanja finančnih uradov izrecno navedeno, da carinski organ ne vknjiži teh zneskov.

K 23. členu

V prvem odstavku 108. člena Uredbe 952/2013/EU je določeno, da uvozne ali izvozne dajatve plača dolžnik v roku, ki ga predpišejo carinski organi, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od desetih dni po obvestilu dolžniku o carinskem dolgu. Obvestilo dolžniku o carinskem dolgu je podrobneje urejeno že v Uredbi 952/2013/EU (102. člen). Skladno z navedenim je v prvem odstavku 23. člena tega zakona določeno, da znesek dajatev, o katerem je bil dolžnik obveščen v skladu s 102. členom Uredbe 952/2013/EU oziroma se šteje, da je bil obveščen, plača dolžnik v desetih dneh od obvestila dolžniku. V drugem odstavku 23. člena tega zakona je ob upoštevanju drugega odstavka 108. člena Uredbe 952/2013/EU v povezavi s 111. členom te uredbe določeno, da se zneski dajatev, za katere je odobren odlog plačila iz točk (b) in (c) 110. člena Uredbe 952/2013/EU, plačajo na dva načina, ki sta predpisana v točkah a) in b) istega odstavka 23. člena tega zakona.

K 24. členu

Prvi odstavek 135. člena Uredbe 952/2013/EU določa obveznost osebe, ki vnese blago na carinsko območje Unije, da ga po poti, ki jo določijo carinski organi, nemudoma prepelje do carinskega urada, ki ga določijo carinski organi, ali na kateri koli drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo navedeni organi, ali v prosto cono. Glede na to, da so z ustanovitvijo Finančne uprave Republike Slovenije v 9. členu Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) določeni finančni uradi kot njene notranje organizacijske enote, katerih pristojnost je podrobneje urejena v Uredbi o določitvi finančnih uradov Finančne uprave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 57/14 in 92/14), se – da bi se izognili nejasnostim in dvomnostim – v 24. členu tega zakona izrecno določa, da se za carinski urad iz prvega odstavka 135. člena Uredbe 952/2013/EU šteje najbližji pristojni finančni urad, ki opravlja naloge s področja carinske zakonodaje, po prestopu meje.

K 25. členu

V okviru preverjanja carinske deklaracije lahko carinski organ v skladu s 188. členom Uredbe 952/2013/EU pregleda deklaracijo in spremne listine, zahteva, da deklarant predloži dodatne listine, pregleda blago in vzame vzorce blaga zaradi analize ali podrobnejšega pregleda blaga. Postopek odvzema vzorcev blaga je podrobneje urejen v 189. členu Uredbe 952/2013/EU in 240. členu Uredbe 2015/2447/EU, zato se v 25. členu tega zakona določa samo vrsta dokumenta (zapisnik), ki ga izda carinski organ ob odvzemu vzorcev.

K 26. členu

Blago v okviru postopka TIR se lahko prevaža le v cestnih vozilih, ki jih vnaprej odobri pristojni organ države pogodbenice Konvencije TIR. Pristojni organ za odobritev cestnih vozil, ki izpolnjujejo tehnične pogoje iz Priloge 2 Konvencije TIR, v Republiki Sloveniji je carinski organ. Cestnim vozilom, ki izpolnjujejo ustrezne pogoje, se v skladu s postopkom, določenim v Prilogi 3 Konvencije TIR, izda potrdilo o ustreznosti cestnega vozila za prevoz blaga pod carinsko oznako, ki ustreza vzorcu iz Priloge 4 Konvencije TIR. Cestna vozila, priklopniki, polpriklopniki in zabojniki, ki so odobreni za prevoz blaga pod carinsko oznako v skladu s Konvencijo TIR ali drugo mednarodno pogodbo, katere pogodbenica je Unija, se v skladu z drugim odstavkom 300. člena Uredbe 2015/2447/EU štejejo kot primerna za nameščanje carinskih oznak v postopku tranzita Unije in skupnem tranzitnem postopku. V teh primerih preverjanje, ali vozilo izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 300. člena Uredbe 2015/2447/EU, ni potrebno.

K 27. členu

V zvezi s potrdilom o plačilu dolgovanega zneska dajatev je podobna določba že v obstoječem ZICPES (33. člen). V skladu z 217. členom Uredbe 2015/2447/EU carinski organ v primeru, ko je carinska deklaracija dana ustno, izda potrdilo o plačilu dolgovanega zneska dajatev. V nadaljevanju tega člena so taksativno naštetje informacije, ki jih mora to potrdilo vsebovati. Ob upoštevanju navedenega je v prvem odstavku 27. člena tega zakona določeno, da se to potrdilo izda na obrazcu,

ki ga določi minister, pristojen za finance. Drugi odstavek 27. člena tega zakona določa ureditev za izvajalce poštnih storitev, kadar nastopajo kot zastopniki v carinskem postopku. Taka ureditev je bila uvedena že z novelo ZICPES-B. Leta 2014 je bil uveden elektronski poštni manifest, kar posledično pomeni spremenjen način obračunavanja carinskega dolga v okviru ustnih deklaracij oziroma CN 22 in/ali CN 23. Pojem izvajalec poštnih storitev je opredeljen v točki (25) 1. člena Uredbe 2015/2446/EU in pomeni subjekt, ki ima sedež v državi članici in ga je ta imenovala za izvajanje mednarodnih storitev, ki jih ureja Konvencija Svetovne poštne zveze. V sedanji Uredbi Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993, str. 1) je določeno, da lahko carinski organi opredelijo, da se poštna uprava šteje za deklaranta in po potrebi za dolžnika. Podobna določba bo tudi v 144. členu Uredbe 2015/2446/EU. Pooblastilo izvajalcu poštnih storitev, da izdaja potrdila o plačilu dolgovanih dajatev, omogoča, da sam izda potrdilo o plačilu dolgovanih dajatev in ga dostavi stranki skupaj s pošiljko. Tak način poslovanja omogoča hitrejšo dostavo pošiljk prejemnikom, saj lahko izvajalec poštnih storitev sam izvede celoten postopek obračuna dajatev.

K 28. členu

Na podlagi zahtevka deklaranta se lahko v treh letih po sprejemu carinske deklaracije dovoli sprememba carinske deklaracije po prepustitvi blaga, da deklarant lahko izpolni svoje obveznosti v zvezi z dajanjem blaga v zadevni carinski postopek (tretji odstavek 173. člena Uredbe 952/2013/EU). Skladno z navedenim in zaradi pospešitve postopka v primerih, ko se v celoti ugotovi strankini zahtevi, je v 28. členu tega zakona določeno, da lahko carinski organ na podlagi v tem zakonu določenih pogojev izda odločbo o uskladitvi podatkov v carinski deklaraciji v skrajšanem ugotovitvenem postopku. Odločba se v teh primerih izda na predpisanem obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za finance.

K 29. členu

Ker Uredba 952/2013/EU samo primeroma določa ukrepe, ki jih izvaja carinski organ z namenom ureditve položaja blaga, se v prvem odstavku 29. člena tega zakona določa eden od načinov zagotovitve carinskega nadzora nad nezakonito vnesenim ali odstranjenim blagom izpod carinskega nadzora. V drugem odstavku 29. člena je določeno postopanje carinskega organa, kadar je za ureditev položaja blaga, za katero veljajo prepovedi ali omejitve, potrebno sodelovanje drugega pristojnega organa. V tem primeru carinski organ obvesti pristojni organ, ki ravna v skladu s svojimi področnimi predpisi. Kadar pa carinski organa sumi, da za blago veljajo prepovedi ali omejitve, in o tem drugi predpisi ne določajo drugače, carinski organ zadrži blago in takoj obvesti pristojni organ. Če pristojni organ ne odloči drugače oz. če carinski organ ne prejme odgovora pristojnega organa v treh delovnih dneh od zadržanja blaga, se šteje, da za blago ne veljajo prepovedi in omejitve, in ga carinski organ takoj prepusti. Ker carinski organ oziroma določeni finančni urad dela tudi ob sobotah in nedeljah, je v tretjem odstavku določeno, da se kot delovni dan šteje dan, ko posluje Generalni finančni urad. S tako ureditvijo se jasneje in enotno ureja postopanje carinskega organa ob sumu, da za blago veljajo prepovedi ali omejitve.

K 30. členu

V 198. členu Uredbe 952/2013/EU so določeni primeri, v katerih carinski organi izvedejo vse potrebne ukrepe, vključno z odvzemom, prodajo ali uničenjem blaga, z namenom ureditve položaja blaga. V 30. členu tega zakona je tako podrobneje določeno samo izvajanje teh ukrepov v delu, ki ni urejen že v carinski zakonodaji Unije (npr. 249. in 250. člen Uredbe 2015/2447/EU), pri čemer se poleg določbe 30. člena tega zakona subsidiarno upoštevajo tudi določbe zakona, ki ureja davčni postopek. Opredelitev nosilcev stroškov ukrepov je določena že v tretjem odstavku 198. člena Uredbe 952/2013/EU, zato so stroški ukrepov carinskih organov podrobneje urejeni v 16. členu tega zakona.

K 31. členu

Ta člen ureja ravnanje carinskega organa z blagom iz 198. člena Uredbe 952/2013/EU, za katero je treba urediti položaj blaga, kadar lastnik tega blaga carinskemu organu ni znan. V teh primerih carinski organ na svoji oglasni deski pozove lastnika blaga, naj se javi v roku iz drugega odstavka 249. člena Uredbe 2015/2447/EU, v katerem je predpisan rok 90 dni. Po preteku 90-dnevnega roka se skladno z drugim odstavkom 249. člena Uredbe 2015/2447/EU šteje, da je bil vložen zahtevek za odstop v korist proračuna Republike Slovenije. Z blagom, odstopljenim v korist države, pa se nato ravna v skladu s 198. členom Uredbe 952/2013/EU in 30. členom tega zakona. V drugem odstavku 31. člena je določeno, da v primeru, ko za navedeno blago grozi, da se bo pokvarilo, carinski organ pridobi lastninsko pravico na tem blagu v skladu s 50. členom Stvarnopravnega zakonika (Uradni list

RS, št. 87/02 in 91/13) in ga proda po predpisih, ki urejajo davčni postopek. Če se lastnik tega blaga naknadno javi, se mu na njegovo zahtevo vrne preostanek kupnine, zmanjšan za stroške in znesek dajatev. Podobna določba je bila tudi do zdaj v 45. členu ZICPES.

K 32. členu

V tem členu je opredeljeno ravnanje drugih državnih organov v zvezi z neunijskim blagom, ki ga ti organi pri izvajanju svojih pooblastil najdejo ali zasežejo. Podobna ureditev je bila tudi v dosedanjem ZICPES.

K 33. členu

V 33. členu je podobno kot v 32. členu tega zakona opredeljeno ravnanje pravnih in fizičnih oseb, če vedo ali bi morale vedeti, da gre za nezakonito vneseno blago oziroma se nezakonito uporablja.

K 34. členu

Člen določa pristojni organ za odobritev oprostitev pri uvozu blaga v skladu z določbami Uredbe 1186/2009/ES. Določbe Uredbe 1186/2009/ES in izvedbenih uredb k tej uredbi (Uredba 3195/88/EGS, Uredba 1224/2011/EU, Uredba 1225/2011/EU in Uredba 80/2012/EU) pa urejajo samo izvajanje oprostitev in državam članicam prepuščajo možnost, da pristojni organi izdajo potrdilo ali dovoljenje za uveljavljanje oprostitev uvoznih dajatev. Trenutno imamo v Republiki Sloveniji urejeno izvajanje oprostitev in določene pristojne organe v Pravilniku o uveljavljanju pravice do oprostitve uvoznih dajatev (Uradni list RS, št. 33/04, 125/04 in 112/08). S to določbo vsebino pravilnika po novem urejamo v uredbi vlade.

K 35. členu

Določba omogoča uporabo poenostavitve v postopku tranzita v skladu določbami Carinske konvencije o mednarodnem prevozu blaga na podlagi zvezkov TIR (v nadaljnjem besedilu: Konvencija TIR). Carinski organi lahko v skladu z določbami Uredbe 952/2013/EU odobrijo poenostavitve. Glede na 49. člen Konvencije TIR pogodbenice lahko določijo pogoje v nacionalni zakonodaji. Potrebni pogoji so enaki vsem splošnim pogojem za druge poenostavitve v tranzitu in tistim, ki veljajo za pooblaščenega pošiljatelja, razen skupnega zavarovanja. Dovoljenje bo moralo vsebovati vse obveznosti imetnika, ki izhajajo iz 19. člena v povezavi z 49. členom Konvencije TIR.

K 36. členu

Določbe o prostih conah so podrobneje urejene od 243. do 249. člena Uredbe 952/2013/EU in v njenih izvedbenih določbah, sprejetih na ravni Unije, vendar je treba izvajanje teh določb dodatno urediti še na nacionalni ravni, in sicer v določbah od 36. do 40. člena tega zakona. V tem členu je določeno, da lahko zahtevek za ustanovitev proste cone vloži oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje, določene v drugem odstavku tega člena. Določitev organa za izdajo soglasja za ureditev določenega območja kot proste cone je v pristojnosti države članice (243. člen Uredbe 952/2013/EU). V Republiki Sloveniji je za izdajo predhodnega soglasja pristojna Vlada Republike Slovenije.

K 37. členu

Na podlagi zahtevka ustanovitelja, ki mu je Vlada Republike Slovenije predhodno izdala soglasje iz prejšnjega člena, carinski organ ob predpisanih pogojih izda odločbo, s katero dovoli začetek poslovanja v prosti coni.

K 38. členu

V tem členu je urejena vsebina zahtevka za izdajo soglasja za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni in so določeni pogoji, ki se upoštevajo pri izdaji soglasja. Z vidika odprave administrativnih ovir in znižanja stroškov za zavezance se v primerjavi s podobno določbo v sedanjem ZICPES (52. člen) ne zahteva več od vložnika, da poda navedbe, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov. Navedena obveznost (predložitev obširne gradbene dokumentacije, kot so npr. razni gradbeni načrti, specifikacije materialov, projektne mape) je za vložnika zahtevka pomenila veliko breme in stroške.

K 39. členu

S tem členom je določeno, kdo je lahko uporabnik proste cone. Uporabniki so tako kot v sedanjem sistemu lahko samo ustanovitelj, druge pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki. Za

opravljanje gospodarske dejavnosti v prosti coni mora biti sklenjena pogodba z ustanoviteljem proste cone.

K 40. členu

Ta člen vsebuje izvedbene določbe 214. člena Uredbe 952/2013/EU, ki ureja obveznost vodenja evidenc v prosti coni. Tako je navedeno, da mora uporabnik proste cone za dejavnosti, ki jih opravlja v prosti coni, voditi ustrezne evidence, ustreznost katerih potrdi carinski organ z odločbo. Določeni so tudi pogoji za spremembo ali razveljavitev te odločbe, pa tudi obveznost uporabnika proste cone, ki nima več veljavne pogodbe z ustanoviteljem proste cone, da mora nemudoma oziroma najpozneje v 30 dneh od dneva prenehanja veljavnosti pogodbe z ustanoviteljem o tem obvestiti carinski organ. Ta obveznost je urejena na novo, saj do zdaj carinski organ ni bil obveščen o prenehanju pogodbe med uporabnikom in ustanoviteljem proste cone. Ker je veljavna pogodba eden od pogojev za odobritev evidenc, bi moral biti carinski organ obveščen o vseh spremembah, ki vplivajo na odobritev evidenc in nadzor nad njihovim vodenjem.

K 41. členu

Z novelo ZICPES-B (Uradni list RS, št. 55/15) se je pod naslovom Posebni ukrepi nadzora mejnih prodajaln na letališčih in v pristaniščih (VII. DEL) podrobneje uredil carinski nadzor nad mejnimi prodajalnami, ki na letališčih in v pristaniščih prodajajo blago potnikom za izstopno carinsko kontrolo. Določbe, ki v predlogu tega zakona urejajo mejne prodajalne na letališčih in v pristaniščih, vsebinsko niso spremenjene glede na novelo ZICPES-B, razen glede poimenovanja blaga in carinskega območja (uporabljen je izraz Unija namesto Skupnosti v ustreznih sklonih). Do 1. maja 2016 se namreč uporablja carinski zakonik Skupnosti (Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti) (Uredba 2913/92/EGS), po tem datumu pa se začne uporabljati nov carinski zakonik Unije. Carinski zakonik Skupnosti (Uredba 2913/92/ES) uporablja pojme, kot so carinsko območje Skupnosti, skupnostno blago, neskupnostno blago, oseba s sedežem v Skupnosti in podobno, ki so bili na podlagi novega carinskega zakonika Unije ustrezno nadomeščeni (območje Unije, unijsko in neunijsko blago itd.). V 41. tega zakona so opredeljene mejne prodajalne. To so prodajalne, ki poslujejo za izstopno carinsko kontrolo, kajti le v teh primerih je v skladu z 267. členom Uredbe 952/2013/EU blago predmet carinskega nadzora. Prodajalne, ki poslujejo pred izstopno carinsko kontrolo, torej niso predmet carinskega nadzora in se posledično obravnavajo enako kot navadne prodajalne, ki poslujejo na območju Republike Slovenije.

K 42. členu

Imetnik mejne prodajalne na letališču ali v pristanišču lahko prodaja neunijsko blago v skladu z 201. členom Uredbe 2015/2446/EU, če pridobi ob izpolnjevanju predpisanih pogojev dovoljenje za upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje blaga. Ker ima blago neunijski status, se lahko proda brez plačila uvoznih dajatev samo, če ne bo ostalo na carinskem območju Unije, torej le potniku, ki ga bo iznesel s carinskega območja Unije. Ker je imetnik mejne prodajalne imetnik carinskega skladišča, mora izpolnjevati pogoje v skladu s carinsko zakonodajo. Pogoji niso določeni v tem zakonu, ker jih predpisuje že carinska zakonodaja Unije. Tako je npr. v 242. členu Uredbe 952/2013/EU urejena odgovornost imetnika dovoljenja ali imetnika postopka carinskega skladiščenja (zagotavljanje, da blago v postopku carinskega skladiščenja ni umaknjeno izpod carinskega nadzora; izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz skladiščenja blaga, zajetega v postopku carinskega skladiščenja). Pogoji, pod katerimi se lahko dovoli upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje blaga, so podrobneje določeni v dovoljenju, ki ga izda carinski organ.

K 43. členu

Da se carinskim organom omogoči nadzor nad blagom, prodanim potnikom, ki potujejo v tretjo državo, mora imetnik mejne prodajalne voditi evidence, iz katerih je razvidno, katero blago je prodano potniku, ki potuje v tretjo državo, in katero potniku, ki potuje znotraj Unije. To je omogočeno prek povezave številke računa (s katerega sta razvidni vrsta in količina posameznega blaga) z vstopnim kuponom v letalskem prometu oziroma z vozovnico v pomorskem prometu.

K 44. členu

Ker neunijsko blago ni bilo sproščeno v prosti promet in zanj niso bile plačane uvozne dajatve, ne sme biti uporabljeno ali porabljeno na carinskem območju Unije. Nadzor nad neunijskim blagom zagotovita imetnik mejne prodajalne in carinski organ. Imetnik mejne prodajalne mora dati blago v plastično vrečko in jo zapečatiti. Dokler je kupec na carinskem območju Unije, ne sme odstraniti pečata in vzeti blaga iz vrečke niti ne sme blaga odstopiti drugim potnikom. Nadzor nad neunijskim

blagom izvaja tudi carinski organ, ki lahko pri kupcu, vse dokler ta ne zapusti carinskega območja Unije, preveri, da še poseduje kupljeno neunijsko blago, da ni odstranil pečata z vrečke oziroma ni uporabil oziroma porabil neunijskega blaga na carinskem območju Unije. Tretji odstavek 44. člena tega zakona daje carinskemu organu pravno podlago za preveritev, če kupec poseduje kupljeno neunijsko blago, če ni odstranil pečata s plastične vrečke oziroma neunijskega blaga ni porabil oziroma uporabil na carinskem območju Unije. Carinski organ tako ne nadzoruje le imetnika mejne prodajalne, temveč tudi potnika. Ker gre za neunijsko blago, carinski organ na podlagi tretjega odstavka 44. člena tega zakona lahko izvaja carinski nadzor. Taka obveznost carinskega nadzora izhaja iz carinske zakonodaje Unije.

K 45. členu

Določbe tega člena ostajajo enake kot v veljavnem zakonu. V tem členu so natančneje opredeljeni ukrepi, ki jih carinski organi lahko izvajajo pri imetnikih mejnih prodajaln. Gre za določitev pooblastil carinskemu organom, da smejo preveriti evidence, ki jih morajo imetniki ne glede na ta zakon voditi v skladu z zakonom, ki ureja trgovino, ter pooblastil za naknadno pregledovanje blaga in dokumentacije glede blaga, ki se prodaja v teh prodajalnah. Kot izreden ukrep je predvidena tudi možnost izrednega popisa blaga v mejni prodajalni. Zaradi olajšanja kontrol je predvideno, da se evidence, ki so lahko predmet kontrole, vodijo podobno, kot na splošno določa že zakon, ki ureja trgovino.

K 46. člen

Pod naslovom IX. DEL so urejene kazenske določbe. V skladu z 42. členom Uredbe 952/2013/EU države članice določijo kazni za neupoštevanje carinske zakonodaje. Te so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Meje predpisanih razponov glob so usklajene z drugim odstavkom 17. člena Zakona o prekrških in z načelom sorazmernosti, na podlagi katerega se poskuša vzpostaviti najvišje možno ravnotežje med prekrškom, posledicami prekrška in sankcijo. Razlogi za oblikovanje različnih okvirov za predpisovanje globe izhajajo iz načela sorazmernosti.

V 46. členu tega zakona so prekrški določeni in usklajeni z vsebino predloga tega zakona.

K 47. členu

Prekrški so usklajeni z materialnimi določbami Uredbe 952/2013/EU. Globa je predpisana v razponu, pri čemer se upoštevajo pravila Zakona o prekrških, ki je temeljni procesni in sistemski zakon, na podlagi katerega se pripravljajo prekrškovna določila v področnih zakonih. Višina globe je določena glede na status storilca prekrška (pravna oseba, s. p., odgovorna oseba ...). Glede meje predpisanih razponov glob je podana obrazložitev k 46. členu tega zakona.

K 48. členu

Ker Uredba 1186/2009/ES skladno s 5. členom Uredbe 952/2013/EU spada pod carinsko zakonodajo Unije, se v tem zakonu prekrški in sankcije določajo po Uredbi 1186/2009/ES. Glede meje predpisanih razponov glob in razmejitve posameznih kategorij storilcev prekrškov je podana že obrazložitev k 46. členu tega zakona.

K 49. členu

S tem členom je določeno sankcioniranje nedobrovernih posestnikov predmetov prekrškov. Smiselno enako določb vsebuje tudi veljavni ZICPES.

K 50. členu

S tem členom je dana možnost izrekanja globe v razponu v hitrem postopku o prekršku. V skladu s tretjim odstavkom 52. člena Zakona o prekrških se globa izreče v znesku, v katerem je predpisana, če je predpisana v razponu, pa se izreče najnižja predpisana globa, če z zakonom ni določeno drugače. Tako je v tem zakonu uporabljena ta možnost in se je s tem členom določilo izrekanje globe v razponu v hitrem postopku o prekršku.

K 51. členu

V tem členu se skladno z četrtem odstavkom 17. člena Zakona o prekrških predpisuje globa v večkratniku od prikrajšanih uvoznih in drugih dajatev in velja za tiste primere, kjer zaradi prekrška nastane prikrajšanje uvoznih ali izvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se plačujejo pri uvozu oziroma izvozu blaga.

K 52. členu

S tem členom se opredeljujejo prekrški in določa višja globa od že predpisane v zakonu za tiste prekrške, ki se štejejo za posebno hude prekrške, zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti. V drugem odstavku je za namene izrekanja globe po tem členu prepdisan tudi eden od možnih kriterijev, v skladu s katerim se izreka višja globa za tiste prekrške, s katerim se povzroči neplačilo uvoznih ali izvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu ali izvozu, v znesku, ki presega dvajset povprečnih mesečnih neto plač v Republiki Sloveniji.

K 53. členu

Ohranja se dosedanja ureditev kot je bila urejena v obstoječem ZICPES, saj omogoča odpustitev globe ali odvzema predmeta, če je izrek teh sankcij nesorazmeren s težo dejanja in posledicami prekrška.

K 54. členu

Predpisan obvezen odvzem predmetov omogoča prekrškovnemu organu odvzem tistih predmetov, ki so bili uporabljeni ali namenjeni za prekršek ali pa so s prekrškom nastali. Take predmete je v okviru prekrškovnega organa smiselno odvzeti, predvsem tiste, s katerimi se lahko ponovno stori prekršek: cigarete, večje količine mobilnih telefonov, tekstila ipd. ter predmete oziroma blago za katere veljajo prepovedi in omejitve (npr. blago zaščiten po CITES).

K 55. členu

Določba se uporablja predvsem pri kršitvah, ki se odkrijejo v postopku naknadnih carinskih kontrol, ko predmeta prekrška uradna oseba nima pred sabo. Storilec je lahko ta predmet skrnil, odtujil, izvozil, kar pomeni, da ga ni mogoče zaseči. Lahko gre tudi za blago, ki je predmet prepovedi ali omejitev ali omejevalnih ukrepov. Kadar teh predmetov ni mogoče odvzeti, je treba storilcu vsaj naložiti plačilo protivrednosti blaga. Tako se tudi zagotavlja načelo enakosti obravnavanih storilcev, saj bi bili sicer storilci, ki ne bi več razpolagali s predmeti prekrška, v privilegiranim položaju. Podobna določba je tudi v veljavnem ZICPES.

K 56. členu

V prekrškovnem postopku mora prekrškovni organ odvzeti predmete prekrška, vendar lahko storilec ali lastnik blaga v upravičenih primerih poda predlog, da se mu predmeti vrnejo. Prekrškovni postopek se zaključi z odvzemom oziroma s pravnomočnostjo. V novem upravnem postopku pa se odloča o vrnitvi blaga (glede na carinske predpise) in se blago vrne proti plačilu vrednosti (carinska vrednost blaga) in dajatev. Določba je v korist storilcem oziroma lastnikom blaga.

K 57. členu

Z navedenim členom je opredeljen zaseg predmetov prekrška iz 54. člena tega zakona. Določeni so tudi pogoji za zaseg predmetov in prevoznih sredstev, če so bili uporabljeni ali namenjeni za storitev prekrška oziroma so nastali s prekrškom.

K 58. členu

Zaseženo blago, ki je predmet prekrška in ima status neunijskega blaga, hranijo carinski organi v skladu s predpisi, ki urejajo hrambo neunijskega blaga.

K 59. členu

Določba ureja daljši rok za zastaranje, ki ga omogoča Zakon o prekrških.

K 60. členu

Na podlagi določb veljavne nacionalne carinske zakonodaje, ki se prenehajo uporabljati s 1. 5. 2016, morajo za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah pravne osebe in samostojni podjetniki, ki imajo sedež ali stalno prebivališče na ozemlju Republike Slovenije, pridobiti dovoljenje Generalnega finančnega urada Republike Slovenije. Za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah morajo fizične osebe, ki imajo najmanj srednjo strokovno izobrazbo in so opravile poseben strokovni izpit, pridobiti licenco, ki ni prenosljiva. S predhodno določbo je fizičnim osebam, ki so pridobile licenco ali potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu, priznana izpolnjevanje pogojev

poklicnih kvalifikacij iz 11. člena tega zakona, ki so neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti in se zahtevajo npr. pri poenostavitvah v carinskih postopkih.

K 61. členu

Ker s 1. 5. 2016 preneha veljati Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993, str. 1), zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/428 z dne 10. marca 2015 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 in Uredbe (EU) št. 1063/2010 glede pravil o poreklu v zvezi s shemo splošnih tarifnih preferencialov in preferencialnimi tarifnimi ukrepi za nekatere države ali ozemlja (UL L št. 70 z dne 14. 3. 2015, str. 12), v okviru katere so bili v prilogi 12 k uredbi predpisani obrazci iz četrtega odstavka 18. člena tega zakona, je treba v primeru, če minister, pristojen za finance, teh obrazcev ne objavi pravočasno, zagotoviti pravno podlago za njihovo izdajo tudi po 1. 5. 2016, dokler jih minister, pristojen za finance, ne objavi.

K 62. členu

Člen določa prenehanje veljavnosti Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04, 28/06 – odl. US, 111/07 in 55/15) in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov. Hkrati navedeni člen ureja tudi prehodno obdobje za uporabo podzakonskih predpisov do uveljavitve novih podzakonskih predpisov.

K 63. členu

V 63. členu je določen začetek veljavnosti tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

VI. PRILOGE

- Pravilnik o določitvi višine in načina obračunavanja stroškov iz 16. člena Zakona o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije
- Pravilnik o izpolnjevanju enotne upravne listine, elektronskem poslovanju s Finančno upravo Republike Slovenije in o drugih obrazcih, ki se uporabljajo pri izvajanju carinskih formalnosti
- Pravilnik o usposabljanju s področja carinske zakonodaje
- Uredba o določitvi pristojnih organov za izdajo dovoljenj in potrdil ter način izvajanja odobritev oprostitev v zvezi uredbami (EU) o oprostivah uvoznih dajatev